

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רחלי טיקטין עדולם

תובעת לימור מסד
ע"י ב"כ עו"ד רונן טל ו/או ורד אברהם

נגד

נתבעים 1. נטע רוסו
ע"י ב"כ עו"ד חן בניון
2. ארומה גרנד קניון ב"ש בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רועי בראונר

פסק דין

1 לפני תביעת לשון הרע ופגיעה בפרטיות בגין מספר פרסומים ברשת הפייסבוק שביצעה הנתבעת 1.
2 לפרסומים צורפו תמונות/סרטונים ממצלמות האבטחה של הנתבעת 2.
3 המדובר בשתי תביעות שהגישה התובעת בגין אותו אירוע, נגד נתבעים שונים, ולפיכך, ובהסכמת
4 הצדדים, אוחד הדיון בתיקים אלה.

הצדדים

7 1. התובעת הינה ילידת ותושבת העיר באר שבע במשך שנים, ובעשור האחרון תושבת עומר,
8 גרושה נכון להיום (נשואה נכון למועדים נשוא התביעה), אמה לשלוש בנות, עצמאית ובעבר
9 עבדה כגנת.
10 2. הנתבעת הינה אזרחית תושבת באר שבע, פעילה חברתית, שדרנית רדיו לשעבר ברדיו דרום,
11 בעלת עמוד פייסבוק. לנתבעת 5,000 חברים ו – 17,000 (פרוי' עמ' 80 שורה 11).

אז איך הכל התחיל?

14 3. ביום 08.03.17 יצאה הנתבעת, גבי רוסו (להלן: "הנתבעת"), יחד עם בתה ונכדתה לקניות
15 בגראנד קניון (להלן: "הקניון").
16 הנתבעת קנתה לבתה ונכדיה מתנות יום הולדת בחנות זארה. הפריטים שנקנו נארזו ב – 3
17 שקיות.
18 4. הנתבעת בתה ונכדתה ישבו לאחר הקניות בבית קפה ארומה בקניון, אותו מפעילה הנתבעת
19 2, ארומה גרנד קניון ב"ש בע"מ (להלן: "ארומה"). חלקו של בית הקפה ממוקם בתוך

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 הקניון וחלקו ממוקם במרפסת הקניון. בסיום הביקור בארומה שכחה הנתבעת את
2 השקיות בבית הקפה.
3 5. בשלב כלשהו הבחינו ששכחו את השקיות וחזרו לארומה וחיפשו את השקיות אך לא מצאו
4 אותם. הנתבעת שאלה את העובדים אם ראו את השקיות. הנתבעת פנתה לאנשים שישבו
5 בבית הקפה, והם סיפרו לנתבעת שראו אישה יוצאת עם שקיות מבית הקפה, וכי מדובר
6 בשקיות שהיו מונחות על הרצפה מתחת לקופה זמן רב.
7 הנתבעת ובתה יחד עם נציג מארומה שסייע לה, פנו ביחד לחנות זארה לבדוק האם השקיות
8 הושבו לחנות. העובדים מסרו שאף אחד לא השיב שקיות אליהם או למודיעין וזה נבדק
9 במקום, באמצעות שיחה טלפונית של אחת העובדות מזארה. הנתבעת חזרה לארומה
10 וביקשה מהם לצפות במצלמות האבטחה על מנת לברר מה עלה בגורל השקיות.
11 מנהל הסניף דאז, מר ברק בוכניק (להלן: "ברק"), אפשר לנתבעת לצפות בסרטוני
12 האבטחה (הסרטונים הם ללא שמע), והיא צפתה בהם וצילמה באמצעות הפלאפון שלה את
13 הסרטונים או חלקים מהם, תוך כדי צפייה (ראו סעיפים 3 – 10 לתצהירה של הנתבעת,
14 וראו גם עדותה של הנתבעת בפרו' עמ' 77 שורה 18, פרו' עמ' 82 שורות 8 – 10, וראה גם
15 סעיף 12(ז) לתצהירו של ברק).
16 6. בסרטונים שצולמו אין שמע.
17 7. הנתבעת חזרה לביתה וביצעה את הפרסומים נשוא התביעה שיפורטו להלן.
18
19

הפרסומים נשוא התביעה

- 20 8. הפרסום הראשון (ת/7 – 1), פורסם בשעה 19:46 בעמוד הפייסבוק של הנתבעת ובו נרשם:
21 "אולי מישהו מכם מזה את הבחורה הזו?
22 אני חושבת שקוראים לה פריאל.
23 לפני שעה היא גנבה לי 3 שקיות של זארה בגראנד קניון.
24 0505921917 זה הטלפון שלי
25 תודההההה
26 9. בשעה 20:52 בוצע פרסום נוסף (ת/7 – 2), בעמוד הפייסבוק של הנתבעת ובו נרשם:
27 "אולי כאן תזהו את הגנבה שלקחה לנו 3 שקיות של זארה שישבנו בארומה.
28 עדכנו אותי אולי היא זקוקה לעוד כמה שקיות אביא לה
29 0505921917
30 נטע רוסו
31 תודה וחג שמח

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

10. כמו כן בוצע פרסום נוסף (ת/7 – 3), הפעם בקבוצת מאמאשבע – האמהות של באר שבע,
- שם נרשם: **הי מאמות**
- יש מצב שאתן מכירות את הגנבה הזו ??**
- היום בערב הייתי עם הבת שלי בקניון וקניתי לה בזארה מתנות ליום הולדתה**
- ישבנו בארומה והיא גנבה לנו 3 שקיות**
- אם אתם מזהים תעדכנו אותי בבקשהההה**
- 0505921917**
- תודה**
- נטען רוסו**
- (הצדדים חלוקים לגבי השעה בה בוצע פרסום זה, אולם אין חולק כי בוצע לפני הפרסום הרביעי).
11. בשעה 34: 22 פרסמה הנתבעת פוסט נוסף בדף הפייסבוק שלה, כאשר לטענתה דובר בפוסט מתחכם, משהפוסטים האחרים לא השיגו את מטרתם והגנבת לא זוהתה.
- "אני כבר יודעת מי זו**
- אז את שלא זכרת שהיום בכל פינה יש מצלמות**
- רגע לפני שאני פונה למשטרה עם התמונות הסרטונים וכל**
- התגובות שקבלתי בפרטי עם שמך וגם הטלפון שלך**
- אני נותנת לך הזדמנות ליצור עימי קשר 0505921917**
- ולהחזיר את הדברים לבקש שליחה מהבת שלי על עוגמת הנפש**
- וגם מהנכדה שלי שלא מצליחה להבין למה האישה לקחה לנו את**
- השקיות עם הג'ינס הורוד שסבתא קנתה לה בזארה**
- מוכנות לסלוח על מעידה**
- נראה אותך לוקחת אחריות מחזירה ולא חוזרת על הטעות**
- מחכה לך ולא לא אפרסם מי את".**
- וראו מה נרשם בסיכומי הנתבעת בעניין אותו פוסט: **"בפוסט הרביעי, מנסה הנתבעת לגרום לאישה בצילום, להתקשר אליה באמצעות מניפולציה, לפיה היא יודעת מיהי ומבקשת ממנה להתקשר אליה.."** (ראו סעיף 76 בסוף).
12. לפוסטים צורפו תמונות של התובעת/ סרטון בו נצפית התובעת. את הסרטון לא ניתן כבר לראות שכן הפרסומים הוסרו והוא לא תועד על ידי מי מהצדדים.
- עיון בתגובות לפוסטים מעלה כי בסרטון שצורף רואים את התובעת בין היתר מביטה לצדדים ואוספת את השקיות. וראו בעניין זה ת/1 שם כתבה הנתבעת: **"...יש סרטון שהעליתי שמעיד איך היא מוודא שאין איש רואה, אוספת את השקיות ויוצאת..."**.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 וראו גם ת/4 – 6, שם ישנה תגובה של Ayala Alona Noy בה היא מציינת: "נטעל'ה לא
2 הבנתי השקיות הוחזרו אליך? זה הכי חשוב! מעבר לזה באחד הסרטונים שומעים מישהו
3 שואל של מי השקיות והיא עונה ששלה" (יובהר בעניין זה כי בסרטונים אין שמע אולם
4 בסרטון נספח א'2 נראית התובעת מגיבה בחטף לשני לקוחות, ואותה מגיבה כנראה
5 "פרשנה" את מה שראתה בסרטון).
6 13. הפוסטים גררו אחריהם תגובות רבות, וראו בהמשך פסק הדין התייחסות לחלק
7 מהתגובות.
8

9 יצירת קשר עם התובעת על ידי ועל ידי משפחת התובעת ועדכון שלה שלהם אותה שאין מדובר
10 בגניבה

11 14. בשלב כלשהו לאחר הפרסומים, וטרם בוצע הפרסום האחרון, התנהלה התכתבות בקבוצת
12 הווטסאפ של עובדות המודיעין של הקניון. הקבוצה נקראת "מודיעין + שמרית".
13 גבי רחלי ביטון, אחת העובדות במודיעין (להלן: "רחלי"), שנחשפה לפרסומים, פנתה
14 בקבוצה בשעה 22:21 בשאלה לגבי השקיות בזו הלשון: "בנות, הביאו לעמדה במקרה 3
15 שקיות של זארה שנמצאו בגרנד?".
16 בתגובה ענתה לה בשעה 22:31 עובדת בשם רינת יעקובי (להלן: "רינת"), כדלקמן: "באה
17 מישהי היום ואמרה ששכחו שקיות של זארה והשאירו פרטים" (ראה ת/2).

18 15. סמוך לאותה התכתבות שלחה רחלי תגובה בפייסבוק לנתבעת, אליה צרפה צילום מסך של
19 ההתכתבות הנ"ל בקבוצת עובדות המודיעין של הקניון, וכתבה לנתבעת כדלקמן: "לא
20 סתם הצעתי לך ללכת לעמדת המודיעין, לפני שאת משמיצה אדם בציבור מומלץ לבדוק
21 בדרך מכובדת יותר. אני לא מכירה את הבחורה מהסרטון אבל יכול להיות שהיא הסתכלה
22 לצדדים כדי לבדוק אם מישהו מחפש את זה, אז בדקתי לך באופן אישי כמו שאת רואה
23 והבחורה השאירה מספר טלפון בעמדה. גשי לעמדה בקומת הכניסה ותבררי" (ראה ת/2
24 גם כן).

25 בשלב כלשהו, בשעה שאינה ידועה, כתבה רחלי לנתבעת שלפעמים אנשים לוקחים כי
26 חושבים שזה אבד ומעבירים את זה למודיעין (ראו ת/1).
27 הנתבעת לא הסירה את הפרסומים לאחר שקיבלה הודעות אלו.

28 16. כפי שעלה מעדותה של התובעת (עדות שלא נסתרה, וראו פירוט להלן), בשלב בו הרשת
29 געשה אודותיה, היא הייתה בשיעור ספורט והיא נחשפה למה שקורה רק לאחריו, כאשר
30 הגיעה לביתה. בשעה 22:39 פנתה אף היא לנתבעת וכתבה לה: "תתקשרי אלי בבקשה
31 דחוף.." וצרפה לפנייה את מספר הפלאפון שלה (ראה נספח ז' לתצהיר התובעת).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-05-14214 מסד נ' רוסי
ת"א 17-05-56356 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

17. כמו כן במקביל או קצת לפני או קצת אחרי (הדבר לא הוברר דיו, והדברים מובנים בעיני לאור חלוף הזמן), עדכנה התובעת את בעלה בדבר הפרסום, ובעלה של התובעת צלצל לנתבעת, והודיע לה כי השקיות אצל אשתו. לפי עדותו באותה שיחה הוא הסביר לנתבעת שיש כאן טעות מאוד חמורה ואשתו השאירה את הפרטים בדלפק הקבלה ושהיא יכולה להרים טלפון לדלפק הקבלה (שלמדנו מהעדויות שהיה סגור כבר באותה שעה). כמו כן דרש ממנה להוריד את הפרסומים (ראה סעיף 5 לתצהירו).
- אין חולק כי השיחה התקיימה בטונים צורמים.
- גם לאחר שיחה זו הנתבעת לא הסירה את הפרסומים. ראו עדותה של התובעת: "...זה היה אחרי שהוא דיבר איתה ואמר לי שהיא לא מאמינה ולא רוצה לשמוע וחושבת שאני גנבה אז במקביל שלחתי לה מלמעלה כדי שתתקשר אלי שאולי אני אוכל להסביר את זה שאולי היא תבין את זה אחרת" (פרו' עמ' 61 שורות 23 – 24).
- בעלה של התובעת שיתף גם את אחותה של התובעת, עו"ד אורנה סרויה (להלן: "עו"ד סרויה"), במתרחש. זמן קצר לאחר מכן צלצלה גם עו"ד סרויה לנתבעת, לאחר שבעלה של התובעת אמר לה כי פנה לנתבעת כדי שתסיר את הפרסומים אחר הדבר לא הועיל (ראה סעיף 5 לתצהירה של עו"ד סרויה). אין חולק כי באותה שיחה הודיעה גם עו"ד סרויה לנתבעת כי השקיות נמצאו והתחייבה להשיב לה את השקיות.
- אין חולק כי הנתבעת המשיכה להחזיק בדעה שהתובעת גנבה לה את השקיות גם לאחר מה שנמסר לה על ידי רחלי, על ידי בעלה של התובעת ועל ידי עו"ד סרויה.
- וראו עדותה של גב' סרויה: "...נטע בשום פנים ואופן לא הסכימה לקבל את הטענה שלנו שלימור מצאה אבידה ופנתה למציאות ואבידות" (פרו' עמ' 23 שורי 19 – 20). וראו תצהירה שם צוין גם כן כי פנייתה לנתבעת להסיר את הפרסומים נפלו על אוזניים ערלות (ראו סעיפים 6 – 7 לתצהירה).
18. בין לבין ותוך כדי החלה עו"ד סרויה להגיב בכתב בפייסבוק, כשהיא מנסה, כך לפי עדותה, לאזן את העובדות ולהן על שמה הטוב של התובעת. וראו עדותה: "אני סיימת את השיחה עם נטע, אני הייתי נסערת מאוד, מזועזעת, נכנסתי והגבתי, הייתי ערה עד 03:00, לפחות עד 01:30 הגבתי וניסיתי לנקות את שמה של אחותי. ניסיתי להסביר להם שיש מישהו במודיעין שאמרה שהביאה..." (פרו' עמ' 24 למעלה). חלק מהתגובות נכתבו על ידי עו"ד סרויה ישירות לנתבעת, וחלק למגיבים לפוסט. חלק מהתגובות נכתבו במקום גלוי לכל, וחלק נכתבו בפרטי לאנשים שונים.
19. מר אבנר ישראלי (להלן: "אבנר"), שהציג עצמו כמכר של שני הצדדים, ואשר העיד לפני (ראה פירוט להלן), חיזק את הנתבעת בפייסבוק.
- הנתבעת כתבה לו: "תודה אבנר ישראל יקירי מי כמוך מכיר אותי באמת לא השקיות, רק

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסי
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 כאב לי שדווקא בערב יום ההולדת של שחר שלי שאני מטיילת איתה בזמן שיוגב מכין
2 לה מסיבת הפתעה בבית היא ואני צריכות לחזור מבואסות להתרוצץ בקניון לחפש עם
3 ילדה בת 4 ותינוק בן שנתיים את הגברת, מיום כייף הפך להיות יום שכולו מרה שחורה
4 ועוגמת נפש ועוד בלילה לקבל שיחות ממשפחתה שכועסים עלי שהעלתי יהיי טוב שיגמר
5 בזה ולא בבריאות".
- 6 אבנר ענה בתגובה: "הם צריכים להתבייש ולבקש סליחה ולא את. אני מכיר אותך ולכן
7 היתה לי הרגשה שזו הסיטואציה אל תתרגשי מאיומים עשית בדיוק מה שהיית צריכה
8 לעשות. הפייס יעיל יותר מהמטרה. גם המטרה "מבקשת את עזרת הציבור
9 בחיפושה אחר...". גם אני הייתי עושה בדיוק את אותו הדבר" (ראו ת/4 – 1).
- 10 20. עו"ד סרויה כתבה בתגובה: "אבנר, אתה טועה ומטעה, האשה שלקחה את השקיות
11 לקחה אותו (כנראה צ"ל "אותן" – הח"מ), באותו רגע למודיעין ושם השאירה את הטלפון
12 והשם שלה, והאישה הזו קרובה לביבי (כנראה צ"ל "לליבי" – הח"מ), אתם עושים מעשה
13 מביך וחמור של שפיכת דם של אדם טוב, תחשוב אבנר, האם מי שלקחה שקית, היתה
14 ניגשת באותו הרגע למודיעין!!! ומשאירה טלפון ושם באותו רגע??? נטע הזו הזו (הטעות
15 במקור – הח"מ), לא ממשיכה לעשות עוול בגלל שקית?? אתה, משפטן, יש מידתיות בין
16 נטילת שקית, לשיימינג כזה ועודנכשיש (הטעות במקור – הח"מ), ספק???, כאיש
17 משטרה לשעבר ידוע לך שגניבה היא נטילה עם כוונה לצמיתות, איך ייתכן שבן אדם
18 שרוצה לגנוב הולך מיד למודיעין ומשאיר את פרטיו?? היכן הכוונה הפלילית??" (ראה
19 ת/4 – 2).
- 20 21. הנתבעת רשמה גם: "אורנה נטע ממשששש לא ידעה.
21 נטע ידעה רק אחרי שפרסמה וכתבה שהיא יודע מי זו ואז בעלה פנה אלי.
22 אני ידעתי רקקק מה שראיתי
23 מה חצאי אמיתות?????
24 בקשתם והורדתי זו התודה שלכם???
25 איזו אבדה?? אבדה זה כשמוצאים במרחב ציבורי.
26 השקית הארורה כדבריך אינה האישו
27 משיב אבדה פונה לבעל המקום ונותן לו לא יוצא מהית (כנראה צ"ל – "מהבית" – הח"מ),
28 הקפה והולך להשאיר טלפון
29 ובפרוש כתבתי בפוסט שייתכן והייתה לה כוונה
30 טובה לכן גם מחקתי
31 ותפסיקי להפוך אותי לאשמה".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסי
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

22. הפרסומים גררו אחריהם תגובות רבות אוהדות כגון - כל הכבוד לך!; "מלכה אמיתית" (קרן כהן); "נטע יקרה. עקבתי אחרייך בסיפור. משפט אחד יש לי לומר לך. אצילת נפש שכמותך!!!" (ציפורה חלפון). "אלופה את נטע" (Edna Limmer) וכיוצ"ב (התגובות צורפו כנספח 2 לכתב התביעה שהוגש נגד הנתבעת).
23. תגובות אחרות הפנו לביוש שנעשה לתובעת: "שנאת חנם...במקום לבדוק ישר לעלות סרטונים ולבייש לשוא אישה שבסה"כ ניסתה לעזור (Nofar Mor Yosef).
וראו גם: "שיימיניג מיותר ומגעיל" (Lin Kadosh) (ראו נספח ג' לתביעה נגד ארומה).
24. בשעות הלילה (לטענת הנתבעת בשעה 23:00 ולטענת התובעת לאחר חצות), הסירה הנתבעת את הפרסומים. מעדותה של הנתבעת עולה כי בשיחה עם עו"ד סרויה היא הבטיחה להשיב לה את השקיות והיא התחייבה להסיר את הפוסטים (ראה סעיף 16 לתצהירה של הנתבעת).
25. בשלב כלשהו באותו לילה פנתה התובעת לרחלי בפייסבוק וביקשה: "הי, רחלי את יכולה להתקשר (הטעות במקור – הח"מ), אלי דחוף אני בהלם ממה שנעשה לי...". (לפניה צירפה התובעת את מספר הפלאפון שלה). מאוחר יותר ענתה רחלי: "הי לימור, אני מניחה שאת הבחורה מהפוסט בפייסבוק. מתנצלת רק עכשיו ראיתי את ההודעה ממך בפייסבוק. אחייג בבוקר". (ראו ת/3).
26. בבוקר למחרת פרסמה הנתבעת את הפוסט הבא: אז בבוקרי שאחרי
אחרי יום ההולדת של שחר שלי
יום אחרי עוגמת הנפש
בחרתי לשתף אתכם כמו שאני נוהגת
אמש העלתי פוסטים על גברת שלקחה שקיות עם קניות שלנו מזארה פנו אלי בשמה של אותה גברת, כעסו עלי שהעלתי תמונה שלה הסבירו לי שהייתה לה כוונה טובה ואף השאירה את הטלפון שלה במודיעין הקניון במידה ואפנה אליהם, על פניו מעשה יפה לדעתם וגם לדעתי שהייתי מעריכה אם השקיות היו נמצאות במרחב ציבורי, חניה במסדרון הקניון בשירותים, מה שגרם לי ולמי שראה ולא מעט ראו לפני שהעלתי לקבל החלטה לעלות היא העובדה שהשקיות היו בתוך בית עסק ליד הדלפק והקופה מה היה כל כך קשה ליידע/לשאול את הקופאית או מנהל המשמרת על המצאות השקיות ללא השגחה? אם כך היה נעשה מיד היו מכריזים במערכת הכריזה והיינו מוצאים או משאירים ואז כשהיינו פונות לקופאית היא הייתה מספרת על אישה נחמדה שראתה אותן בכל מקרה הכל מאחור. בעקבות השיחה בחרתי כבר אתמול להוריד את הפוסטים ולהאמין שאכן הייתה כאן כוונה טובה ואי הבנה" (ת/7 – 5).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 הפגישה התקיימה למחרת בבוקר, בתיווכו של אבנר, שהכיר את שני הצדדים כאמור. אין
2 חולק שבאותה פגישה ביקשה עו"ד סרויה מהנתבעת שתוציא הבהרה/התנצלות שהתובעת
3 אינה גנבת והנתבעת סירבה לרשום התנצלות כזו. לפי עדות הנתבעת היא התחייבה לרשום
4 פוסט שהשקיות הוחזרו ואת כל העובדות כקרותן (ראה סעיף 12 לתצהירה של עו"ד סרויה
5 וראו סעיף 20 לתצהירה של הנתבעת).

6 28. כאשר הנתבעת שבה לביתה היא פרסמה: **"שלום לכולם, לתומכים ולא להאלה שלא, כפי**
7 **ששיתפתי (הטעות במקור – הח"מ), אתכם שהשקיות אינן המשתפת כעת שהן הושבו"**
8 (ת/7 – 6).

9 וראו אחת התגובות לפוסט זה: **"מה קרה לגנבת?!"** (תגובה של Edna Limmer)
10 וראו תגובה נוספת שנכתבה לאחר שהנתבעת רשמה שהשקיות הוחזרו לה: **"את מקסימה**
11 **אבל!! סללת לה דרך להמשיך לגנוב. לדעתי לפחות. היא לא תשכנע אותי אחרת! אם זה**
12 **לא נסיון לגניבה מה כן?!"** (Hagit Eisha).

13

14

מה שקרה אחרי השבת השקיות

15 29. ביום 09.03.17 ניגשו עו"ד סרויה ובעלה של התובעת לקניון ופנו לקצין הביטחון על מנת
16 לבדוק את השתלשלות האירועים. בהיותם שם למדו שיש מצלמה מול המודיעין ששייכת
17 לחנות "סטורדיבריוס". כמו כן קיבלו מהקב"ט את פרטיה של רינת כמי שעבדה ערב קודם
18 לכן במודיעין.

19 (כבר כאן יאמר כי אני דוחה את טענות הנתבעת כאילו יש כאן משהו מוזר/לא כשר, שכן
20 הקב"ט גר בעומר כמו התובעת ובעלה. לא הוכח כאילו נעשה כאן משהו לא חוקי/לא כשר.
21 הקב"ט בסה"כ ציין בפניהם מי עבדה במודיעין ערב קודם לכן וסייע להם לאתר מצלמה
22 שמופנית למודיעין).

23 30. ביום 10.03.17 ניגשו עו"ד סרויה ובעלה של התובעת למודיעין שם פגשו את רינת. עו"ד
24 סרויה החתימה את רינת על תצהיר רשום בכתב יד, בו פירטה רינת את הקורות אותו ערב.
25 באותו מפגש גם קיבלו את הפתק הצהוב (ראו סעיף 12 לתצהירו של בעלה של התובעת).

26 31. אני דוחה את טענת ארומה לפיה עו"ד סרויה הגיעה באותו ערב בו בוצעו הפרסומים (היינו
27 ביום 08.03.17), לעמדת המודיעין. נכון שאבנר ישראל טען זאת אולם מדובר בעדות
28 שמיעה, והטענה לא הוכחה. כך או כך עובדות המודיעין הבהירו כי הדלפק נסגר ב – 22:00,
29 כאשר לשיטת הנתבעת הפוסט המתחכם שגרם למשפחתה של התובעת ליצור אתה קשר,
30 פורסם רק לאחר מכן.

31

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

משלוח מכתב ההתראה והגשת התביעות

1
2 32. ביום 10.03.17 נשלח מכתב על ידי ב"כ התובעת שכותרתו: "התראה בטרם נקיטת הליכים
3 משפטיים". במכתב דרשה התובעת מהנתבעת להוציא הודעת הבהרה מסודרת הכוללת
4 התנצלות בכל קבוצות הפייסבוק הרלוונטיות וכן במקומון העיר וכן לפצות את התובעת
5 בסך של 50,000 ₪.
6 במכתב תשובה שנשלח על ידי ב"כ הנתבעת ביום 27.03.17 דחתה הנתבעת את כל טענות
7 התובעת וכן סירבה להתנצל או לפרסם הודעה לפיה היא חוזרת בה מהפרסומים.
8 33. ביום 08.05.17 הגישה התובעת תביעה נגד הנתבעת לפיצוי בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות
9 על סך של 250,000 ₪ (בסעיף 57 צוינה גם עוולת הרשלנות).
10 34. ביום 25.05.17 הגישה התובעת תביעה נגד ארומה לפיצוי בגין לשון הרע פגיעה בפרטיות,
11 תביעה נזיקית, על סך של 250,000 ₪.
12

כתבי הטענות של הצדדים – מה שנכתב על ידם בפתח ההליך

13
14 35. בכתב התביעה שטחה התובעת את גרסתה לאירועים לפיהן מצאה את השקיות בארומה,
15 וכאשר יצאה מארומה פנתה למחלקת אבדות ומציאות בפינת המודיעין והודיע כי מישהו
16 שכח שקיות בארומה. עוד טענה כי באותה עת ישבה במקום עובדת הביטחון, רינת יעקובי,
17 אשר רשמה את פרטיה של התובעת והבטיחה שכאשר יידרשו השקיות תעביר להם את
18 פרטיה של התובעת (ראו סעיף 10 לכתב התביעה). עוד נטען כי כל "חטאה" של התובעת
19 הוא גילוי אזרחות טובה ומחשבה תמימה להשבת אבדה" (סעיף 11 לכתב התביעה).
20 עוד נטען בכתב התביעה כי חצי שעה לאחר פניית התובעת לפינת אבדות ומציאות הועלה
21 על ידי הנתבעת הפוסט הראשון (ראה סעיף 12 לכתב התביעה).
22 הנתבעת הכחישה נמרצות את גרסת התובעת הנ"ל, וראו מה נכתב בכתב ההגנה: "האמור
23 בסעיף 10 לכתב התביעה מוכחש נחרצות בשל אי נכונות תוכנו" האמור בסעיף 11 לכתב
24 התביעה מוכחש. העובדות כקרותן אינן מתיישבות כלל עם האמור בו". "האמור בסעיף
25 12 לכתב התביעה מוכחש נחרצות!...רק לאחר העלאת הסרטון החלו העובדות הנטענות
26 ל"הסתדר" בהתאם לטענות התובעת אך למצער, שלא באופן מוחלט" (ראה סעיפים 18 –
27 20 לכתב ההגנה).
28 36. עמדתה של הנתבעת טרם הוגש כתב התביעה וגם לאחר הגשתו (והיא מחזיקה בעמדה זו
29 גם היום, כפי שיפורט להלן), הייתה שהתיאור של התובעת לפיו מיד לאחר הביקור בארומה
30 היא ניגשה למודיעין והודיעה להם על מציאת השקיות, הוא תיאור שקרי. הנתבעת סברה
31 כי מה שגרם לכך שמשפחתה של התובעת צלצלה אליה, היה אותו פוסט מתחכם שפרסמה
32 בשעה 22:34 בו ציינה כי היא יודעת מי זו הגנבת ונתנה לה הזדמנות להשיב את האבדה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 מבלי שתפנה למשטרה.
- 2 וראו מה כתבה הנתבעת בתגובה למכתב ההתראה שנשלח אליה טרם הגשת התביעה:
- 3 "מרשתי תטען כי מספר שעות לאחר העלאת הסרטון, העלתה פוסט בו נכתב בין היתר
- 4 כי מרשתי יודעת מיהי הדמות המופיעה בסרטון וביקשה שיפנו אליה לפרטי לצורך
- 5 השבת האבדה ובכדי להימנע מלפנות למשטרת ישראל". "רק לאחר פרסום הפוסט
- 6 כאמור בסעיף הקודם. פנו למרשתי מטעם מרשתך והעלו בפניה את גרסתם כי המדובר
- 7 במציאת האבדה וכי מרשתך אף השאירה פרטים במחלקת אבדות בקניון" (ראו סעיפים
- 8 16 – 7 למכתב).
- 9 וראו גם מה כתבה בנוסף בכתב ההגנה: "האמור בסעיף 15 לכתב התביעה מוכחש נמרצות.
- 10 הנתבעת תטען כי כל העובדות לכאורה אשר נטענות בקשר למעשה היושרה של התובעת
- 11 באו מאוחר ורק לאחר שהנתבעת פרסמה (בכוונה למצוא את השקיות) כי היא יודעת מיהי
- 12 הדמות בסרטון" (ראו סעיף 22 לכתב ההגנה). וראו גם האמור בסיכומים: "...רק לאחר
- 13 פרסומו של הפוסט הרביעי (22:34) ובעקבותיו, החל מחול הפניות לנתבעת וזאת בשל
- 14 החשש שיש משש בתוכן הפוסט והנתבעת באמת יודעת מי הדמות בצילום..." (פרו' עמי
- 15 18 באמצע).
- 16 הנתבעת אף היא רשמה בכתב הגנתה כי התובעת מבססת "...טענות על עובדות מסולפות
- 17 ושקריות (בלשון המעטה!!)" (ראה סעיף 30 לכתב ההגנה). עוד נטען כי התובעת
- 18 "...."הקיא"ה" מגוון טענות מדינים שונים..." (ראה סעיף 31 לכתב ההגנה)
- 19 37. עמדתה של ארומה בפתח ניהול ההליך הייתה גם כן שהתובעת אכן גנבה את השקיות, וראו
- 20 סעיף 2 לכתב הגנתה - "מדובר בתובענה הזויה, נוטפת בצע כסף, אשר הוגשה על ידי
- 21 תובעת אשר נתפסה בכף כשהיא גונבת שקיות". ארומה אף היא לא שינתה מעמדתה זו
- 22 במהלך כל ניהול ההליך.
- 23 38. סרטוני האבטחה של ארומה הסתיימו כאשר התובעת יצאה מארומה, ולא ניתן לראות
- 24 בסרטון שצולם בארומה, האם אכן התובעת ניגשה או לא ניגשה למודיעין וככל וניגשה
- 25 באיזה שעה ניגשה והאם אכן ניגשה לשם ביציאתה מארומה או לאחר פרסום הפוסטים.
- 26
- 27 **מה שהתברר במהלך ניהול תיק זה באמצעות ראיות חיצוניות שנאספו בתיק**
- 28 39. לאחר הגשת כתב התביעה נאספו ו/או הוצגו ראיות מגורמים שונים, התומכים אף הם
- 29 בגרסתה של התובעת באשר לקרות האירועים.
- 30 40. לאחר דיון קדם המשפט הראשון בתיק (שהתקיים ביום 28.02.18), העביר ב"כ ארומה
- 31 לבקשת הצדדים את העותקים המלאים של הסרטונים מארומה.
- 32 עיון בסרטון זה ובראיות הנוספות מעלים כי התובעת צודקת בטענותיה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-05-14214 מסד נ' רוסו
ת"א 17-05-56356 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 41. עיון בסרטון (שאורכו 11 דקות), מעלה כי התובעת הגיעה לארומה בשעה 18:20 והזמינה
2 בקופה קפה ומאפה.
3 קודם לכן, נכנסה הנתבעת לארומה עם שקיות בגדים מזארה, נעמדה ליד הקופה ומספר
4 דקות לאחר מכן יצאה לכיוון המרפסת כשהיא שוכחת את השקיות ליד הקופה.
5 התובעת הבחינה בשקיות המונחות לצד דלפק ההזמנות, כאשר ביצעה את ההזמנה בקופה
6 (פרוי' עמ' 62 שורה 9). התובעת ישבה ושתתה את הקפה בדלפק סמוך לקופה, וקצת אכלה
7 מהמאפה, תוך כדי שהיא בקשר עיין עם השקיות. התובעת גם הסתכלה בפלאפון שלה
8 ודיברה בו.
9 בשלב כלשהו התובעת פנתה לאחת הסועדות וראו דבריה: "כאן הלכתי לשאול..." (פרוי'
10 עמ' 63 שורה 17).
11 התובעת החליפה את הקפה בספל בכוס טייק אווי ואספה את השקיות.
12 לפי הסרטון בארומה התובעת יצאה מארומה בשעה 18:37.
13 42. במהלך דיון ההוכחות התברר שבידי ארומה יש את הקבלה של ההזמנה שביצעה התובעת
14 בארומה במועד נשוא התביעה, והיא הוגשה לתיק.
15 43. יובהר כי התברר שיש פער של מספר דקות בין השעון של קופת ההזמנות של ארומה לבין
16 השעון של מצלמות האבטחה של ארומה ועל כך יפורט להלן
17 44. מיד לאחר הגשת כתב התביעה הגישה התובעת בקשה למתן צו לחנות "סטרדיובריוס"
18 בקניון הממוקמת בסמוך למודיעין. בעניין זה העיד במהלך דיון ההוכחות בעלה של
19 התובעת כי הגיע למקום ועמד ליד דלפק הקבלה והסתכל סביב היכן יש מצלמות ומצא כי
20 בחנות בסטרדיובריוס יש מצלמות. התובעת ציינה בבקשתה (בקשה מיום 02.07.17 בתיק
21 17-05-14214), כי פנתה לחנות זו ונענתה כי ניתן יהיה לקבל את הסרטון רק באמצעות
22 קבלת צו משפטי. באשר להתנהלות חנות סטרדיובריוס ביחס לבקשת התובעת לקבל עותק
23 מסרטון אבטחה לעומת התנהלות ארומה ביחס לבקשת הנתבעת לקבל עותק מסרטון
24 האבטחה – ראה דיון בהמשך.
25 בית המשפט נעתר לבקשה ונתן צו כמבוקש.
26 45. ביום 06.09.17 הגישה התובעת עותק מהסרטון שקיבלה מחנות סטרדיובריוס וציינה
27 שבסרטון מתועדת התובעת פונה לעמדת המציאות להשבת אבידה.
28 ואכן עיון בסרטון מעלה כי בשעה 18:45 נצפית התובעת ניגשת עם השקיות למודיעין
29 ומשוחחת עם עובדת הקניון (רינת, כפי שכבר עולה מהאמור לעיל). כלומר מהסרטון עולה
30 כי התובעת ניגשה למודיעין כ – 45 דקות לפני פרסום הפוסט הראשון.
31 46. כפי שפורט לעיל לאחר שארומה הגישה את הקבלה של התובעת, התברר שיש פער בין שעות
32 הקופה של ארומה לבין שעון מצלמות האבטחה של ארומה. בהקפאת הסרטון עובד הדלפק

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-05-14214 מסד נ' רוסו
ת"א 17-05-56356 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 נצפה מוסר לתובעת את הקבלה בשעה 18: 29: 30, כאשר השעה שהודפסה על הקבלה הינה
2 18: 34 (בקבלה נרשם 18: 33, 18: 34, כנראה מדובר בזמן שעבר מאז ההזמנה ועד התשלום).
3 מכאן עולה שיש פער של כ – 5 דקות כאמור.
- 4 אם נסנכרן את שעות הכניסה והיציאה של התובעת מארומה לפי שעון הקופה, יוצא
5 שהתובעת נכנסה לארומה בשעה 18: 26 ויצאה בשעה 18: 41. וראו בעניין זה עדות התובעת,
6 עוד טרם הוגשה הקבלה על ידי ארומה: "...יכול להיות שאין תיאום בין השעות של ארומה
7 לשעות של סטאר דבריוס.." (פרו' עמ' 64 שורות 18 – 20).
8 כאמור בסרטון שנלקח מחנות סטרדיובריוס עלה כי התובעת הגיעה מספר דקות בודדות
9 לאחר יציאתה מארומה – לדלפק המודיעין, בדיוק כמו שטענה כל הזמן.
- 10 47. יחד עם ההודעה על הסרטון צרפה התובעת תצהיר של רינת.
11 התצהיר צורף בעותק שרשום בכתב יד, כאשר עותק זה חתום על ידי רינת וגם צורף עותק
12 מודפס ממנו, אשר איננו חתום על ידי רינת. התצהירים הוגשו במצורף למכתב שכתבה
13 עו"ד סרויה לב"כ ארומה, כאשר ביחס לתצהיר של רינת נרשם באותו מכתב – **"נלקח בכתב**
14 **יד והוקלד מאוחר יותר לנוחות בית המשפט"**.
- 15 48. עיון בתצהיר הרשום בכתב יד, והחתום כאמור על ידי רינת, כך לפי מה שנחזה היה
16 מהתצהיר על פניו, מעלה כי באותו תצהיר אישרה רינת כי עבדה באותו יום משמרת ערב
17 שתחילתה בשעה 18: 00 וסופה בשעה 22: 00 וכי ביום 08.03.17 סמוך לשעה 19: 00 לערך
18 הגיעה בחורה שאמרה לה שמצאה שלוש שקיות של זארה בארומה כרגע ואמרה שאם תבוא
19 בחורה שתשאל על השקיות היא מבקשת שתתקשר אליה והיא רוצה להשיב אליה באופן
20 אישי והשאירה את הטלפון שלה. עוד הצהירה רינת באותו תצהיר כי היא רשמה את פרטיה
21 בפתח צהוב, ושמה לימור והפלאפון שלה הוא 052-2887371. כן צוין בתצהיר שהפתק נשמר
22 בצד למקרה שמישהי תגיע. עוד נרשם באותו תצהיר כי בשעה 22: 30 לערך שאלה רחלי
23 בקבוצת הוואטאפ של המודיעין אם מישהי הביאה שקיות ורינת מציינת שכתבה לה שמישהי
24 השאירה שקיות של זארה וכן את הטלפון שלה. עוד ציינה כי היא לא מכירה באופן אישי
25 את הגברת שהשאירה את פרטיה ולא את איש ממכריה.
- 26 בתצהיר נרשם כי הוא אומת ביום 10.03.17 בקניון הנגב בעמדת המודיעין על ידי עו"ד
27 סרויה.
- 28 49. התובעת גם צרפה לתיק בית המשפט צילום של פתק עליו רשום מספר טלפון, כאשר נרשם
29 במכתב אליו צורף הפתק (אותו מכתב שאוזכר לעיל): **"צילום הפתק מעמדת הביטחון בו**
30 **נרשם הטלפון הישיר של גב' מסד (התקבל מרינת יעקובי)"**.
- 31 50. על אף שהסרטון שהורד מחנות "סטרדיובריוס" העלה כי התובעת אכן נצפית כשהיא מבקרת
32 במודיעין בשעה 18: 45, היינו עוד לפני שבוצע הפרסום הראשון נשוא תביעה זו, ועל אף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-05-14214 מסד נ' רוסו
ת"א 17-05-56356 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 שהוגש תצלום מהתכתבות בקבוצת הווטסאפ של עובדות המודיעין מערב האירוע, ממנו
 2 עולה שרינת רושמת בשעה 22:31 באותה קבוצה כי הייתה מישהי שאמרה לה ששכחו
 3 שקיות של זארה בארומה, ועל אף שאותה רינת חתמה על תצהיר בעניין זה, ועל אף שהוצג
 4 בפני הנתבעים צילום של מה שנטען שהוא אותו פתק שרשמה רינת בזמן אמת – המשיכו
 5 הנתבעים להחזיק בטענה לפיה התובעת ביצעה גניבה.
 6 ראו דברי ב"כ הנתבעת בקדם המשפט לאחר הגשת הנ"ל ולאחר הגשת תצהירי על
 7 נספחים: "לשאלת ביהמ"ש האם אנו עדיין סבורים שמדובר בגניבה ו/או שהחליטו
 8 להחזיר את הפריטים רק לאחר שראו את הפוסט אני משיבה, להשתמש במילה גנבה זו
 9 מילה קשה. אנו טוענים מה שטענו בכתב ההגנה שזו אמת דיברתי.." (פרו' עמ' 7 שורות
 10 10 – 12). ב"כ ארומה חזר וטען כי הדבר אינו מעניינו אולם הצביע באותו דיון על זיופים
 11 ביומן האבידות ומציאות של קניון ארומה. וראו דבריו: "...אנו כארומה אדישים לנושא
 12 של גניבה וזה לא מעניין אותי כי ממני לא גנבה דבר. לשאלת ביהמ"ש האם הראיות הן
 13 כי גנבה אני אומר שלא יודע ולא נכנס לזה זה לא ענין שלי..... האירוע היה ביום 08.03.
 14 מפנה לדף שלפני במודיעין. ועוברים לדף הבא כאן היתה שורה אחרת. התאריך נמחק.
 15 הוסיפו פה משהו אחר. היתה שורה אחרת. תיקנו כדי לדחוף שורה אחרת. היה כתוב כאן
 16 אבידה ועתה כתוב מציאה.... לשאלת ביהמ"ש מה ההגיון ששינו לאוגוסט אני משיב
 17 שאין הגיון ככה זה כשמזייפים....." (פרו' עמ' 8 שורות 8 – 14).

המשך ניהול ההליך

18
 19
 20 51. מאחר והנתבעים עמדו על עמדתם כי התובעת ביצעה גנבה וכי דין תביעתה להידחות.
 21 הוריתי על הגשת ראיות הצדדים.
 22 התובעת הגישה תצהיר מטעמה וכן תצהיר של עו"ד סרויה. כן הגישה את תצהירו של בעלה
 23 לשעבר, מר אורן מסד וכן הגישה, כפי שפורט לעיל, את תצהירה של רינת. התובעת ביקשה
 24 לזמן לעדות את רחלי ללא תצהיר וציינה שרחלי סירבה ליתן תצהיר, והלה לפיכך הוזמנה
 25 להעיד.
 26 52. הנתבעת הגישה תצהיר מטעמה וכן ביקשה לזמן את נציג הנהלת הקניון – מנהל המודיעין
 27 או נציג אשר יכול להשיב לשאלות בדבר נהלי עבודה ורישום. כן ביקשה הנתבעת לזמן את
 28 מר אבנר, כאשר צוין כי הלה לא הגיב לבקשות לזמנו לעדות (כן ביקשה לזמן את גבי אפרת
 29 בן אהרון אשר הייתה אחת המגיבות לפוסטים וכן אחת המגיבות אשר עו"ד סרויה פנתה
 30 אליה לתיבת ההודעות האישית וגילתה לה את זהות התובעת. גם בעניינה צוין שלא ענתה
 31 לטלפונים לגבי זימונה לעדות, אולם הלה לבסוף לא הגיעה להעיד).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-05-14214 מסד נ' רוסו
ת"א 17-05-56356 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 53. ארומה הגישה את תצהירו של מר ברק, אשר שימש בתקופה הרלוונטית אחד ממנהלי סניף
2 ארומה בגרנד קניון.
3 54. עוד יצוין כי במהלך ניהול ההליך ביקשה הנתבעת לקבל צו מהגרנד קניון עותק נאמן למקור
4 של יומן רישום אבדות של מודיעין הקניון. צו זה ניתן כמבוקש וצילום של היומן אכן
5 הומצא לתיק בית המשפט. כמו כן, לבקשת הנתבעת, הוזמן נציג מהקניון להעיד, ומי
6 שהגיעה הייתה גבי שמרית משה, אשר ניהלה את המודיעין באותה תקופה.
7 55. כמו כן ביקשה הנתבעת צו בנוגע להתכתבויות שבין כל הצדדים הקשורים לעניין –
8 התובעת, עו"ד סרויה, בעלה של התובעת, הנתבעת, רחלי ורינת עובדות המודיעין.
9 בתגובה לאותו צו צרפה התובעת את ההתכתבויות הפרטיות שהוחלפו בינה לבין התובעת
10 וכן את ההתכתבויות הפרטיות שהוחלפו בינה לבין רחלי (צורף ביום 27.03.18).
11 56. בתיק התנהלו 3 ישיבות הוכחות
12 בסיום ההוכחות הוגשו סיכומי הצדדים והם מונחים לפני.
13

מה שהתברר במהלך ניהול תיק זה במעמד דיון ההוכחות

- 14 57. גרסתה של התובעת באשר להשתלשלות האירועים הוכחה כאמיתית ונכונה. וכך תיארה
15 את האירועים בתצהירה: "...נכנסתי לסניף הנתבעת 2 בקניון "גרנד קניון" בבאר שבע,
16 הזמנתי קפה וישבתי במסעדה. בשלב מסוים הבחנתי כי ליד הדלפק מונחות שקיות של
17 חנות הבגדים 'זארה', כאשר אין איש אשר דורש אותן והן נחזות ככאלה שנשכחו על ידי
18 בעליהן. מאחר ונדמה היה לי כי ייתכן והשקיות שייכות לאחת הסועדות, ניגשתי אליה,
19 בשעה 18:35, ושאלתי אותה אם השקיות שייכות לה. נענית בשלילה. בשעה 18:36
20 הלטתי לצאת מהמסעדה ובתוך כך החלטתי לקחת את השקיות מתוך כוונה להשאיר
21 הודעה על האבידה, בצירוף מספר הטלפון שלי, בדלפק המודיעין...מיד שיצאתי חיפשתי
22 את דלפק המודיעין וניגשתי אליו כעבור מספר דקות מבלי להתעכב...בדלפק המודיעין
23 נכחה עובדת המקום, רינת יעקובי, דיווחתי לה על מציאת השקיות ומסרתי לה את שמי
24 ואת מספר הטלפון שלי, והיא רשמה אותם על גבי פתק" (ראה סעיפים 3 – 9 לתצהירה).
25 58. הנתבעות חקרו את התובעת במשך פרק זמן ממושך מה עשתה בכל דקה ודקה בתוך
26 ארומה. מדוע בחשה את הקפה כך וכך דקות. מדוע החליפה מספל לכוס טייק אווי,
27 וכיוצ"ב.
28 ש. הקפה שהזמנת זה היה קפה לקחת?
29 ת. לא.
30 ש. ספל?
31 ת. למיטב זכרוני כן.
32

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 ש. הייתה לכן כוונה לשבת להישאר שם, חיכית למישהו?
2 ת. באתי לשותת קפה. הייתי אמורה להיפגש עם בעלי. הזמנתי את הקפה ישבתי ואז הוא
3 התקשר אליי שהוא הגיע למקום המפגש ואז שמתי את הקפה בכוס חד פעמית..” (פרו'
4 עמ' 59 שורות 10 – 18).
- 5 התובעת ענתה לכל שאלה ושאלה כמיטב יכולתה, מה שיכלה לזכור. ברור שיש קושי לזכור
6 מדוע בחשה את הקפה 6 פעמים ולא 5 למשל, בחלוף פרק זמן לא קצר מאז הביקור בבית
7 הקפה.
- 8 59. הנתבעות חקרו את התובעת חקירת שתי וערב גם על מה עשתה במשך מספר הדקות בהן
9 הלכה מארומה לדלפק המודיעין. התובעת ציינה, והדבר מובן בהחלט, שהיא לא זוכרת מה
10 עשתה באותן דקות. אולי חלמה? אולי סימסה? אולי בהתה בחלון ראווה? ומה זה משנה
11 אם לקח לה 3 דקות להגיע או 8 דקות, כך או כך מדובר בזמן סביר, כך או כך הוכח כי מיד
12 שיצאה מארומה ניגשה לדלפק המודיעין. וראו עדותה: “...יכול להיות שהסתכלתי על אדן
13 החלון של אחת החנויות ויכול להיות גם שסתם התברברתי, הלכתי הביתה. אולי
14 הסתמסתי, אני לא זוכרת..” (פרו' עמ' 64 שורות 18 – 20). וכי מישהו מאתנו יכול להגיד
15 בחלוף הזמן למה לקח לו להגיע ממקום למקום 8 דקות במקום דקה? ומה עשה בין לבין???:
16 יובהר כאמור כי התברר שיש אכן שוני בין שעון הקופה (שהתגלה רק כאשר ארומה גילתה
17 את הקבלה), לבין שעון מצלמות האבטחה וראו בעניין זה סעיף 8 לתצהירה של התובעת
18 ממנו עולה שציינה מראש שיש בעיה כנראה בסנכרון הזמן בין מצלמת ארומה למצלמת
19 סטריובריוס.
- 20 60. הטענה כי אחת מעובדות זארה (כך לפי עדות הנתבעת, שכן אותה עובדת לא מסרה עדות),
21 צלצלה למודיעין וטענה שלא מסרו לה באותה שיחה שנמצאו השקיות, אינה סותרת את
22 מה שנראה כאמור ברורות בסרטונים, שהתובעת ניגשת למודיעין.
- 23 61. התובעת גם נחקרה חקירה ארוכה מה עשתה אחר כך, וכאשר סיפרה שהייתה בין היתר
24 בשיעור ספורט נשאלה ארוכות, מדוע לאחר שיעור הספורט דיברה ועמדה עם חברות שלה,
25 ונטען ש”שינתה הגרסה” כאשר באחת התשובות אמרה שאולי ישבה כאשר דיברה עם
26 החברות שלה, ולא עמדה. וכי מישהו מאתנו יכול לזכור עם עמד או ישב לקשקש עם חבר
27 אחרי שהסתיים שיעור כושר כזה או אחר לפני מספר שנים.
- 28 וראו סיכומי הנתבעת בעניין זה בעמ' 18 למעלה: “אז עיננו הרואות שהתובעת לא זכרה
29 עם ישבה או עמדה במשך 45 דק ולא זכרה אם קשקשה עם חברה אחת או קבוצת חברות
30 ולא זכרה עם עמדה או ישבה בספסל למטה, אבל היא כן זוכרת שהיא לא התעסקה
31 בטלפון בוודאות והיא זוכרת שבדיוק ב – 22:00 היא הגיעה הביתה”. טבעי שהתובעת

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 זוכרת נקודות עוגן באותו יום, ולא אם עמדה או ישבה כאשר קישקשה עם החברות שלה
2 אחרי שיעור הספורט.
- 3 62. באשר לשינויים בין התצהיר בכתב יד של רינת לעומת התצהיר המודפס יצוין אכן השוואה
4 בין התצהירים מעלה כי יש מספר נקודות שיש ביניהן שוני.
5 יחד עם זאת, עולה על פניו מהדברים עצמם וגם מעדותה של עו"ד סרויה, כי לא הייתה כל
6 כוונה של עו"ד סרויה להטעות או משהו דומה.
7 אין חולק שהתצהיר בכתב יד הינו חתום והתצהיר המודפס אינו חתום.
8 אין גם חולק שמהרגע הראשון שני התצהירים הוגשו יחדיו. ראו בעניין זה עדותה של עו"ד
9 סרויה: **"...ולכן התצהיר המקורי צמוד לתצהיר המודפס. כלומר שאם פספסתי משהו זה
10 בתום לב.."** (פרוי' עמ' 27 שורות 26 – 28).
- 11 לכך אוסיף כי על גבי המכתב ששלחה עוד סרויה לב"כ ארומה, אליו צורפו המכתבים
12 לראשונה, נרשם כי התצהיר נגבה בכתב יד והוקלד מאוחר יותר לנוחות בית המשפט.
13 כלומר, מהרגע הראשון נכתב שהתצהיר המודפס הוא רק כלי עזר, בשל כך שהתצהיר
14 החתום רשום בכתב יד (ראו בעניין זה עדותה של עו"ד סרויה בעמ' 26 שורות 28-30).
15 כלומר, מהרגע הראשון היה ברור שהתצהיר החתום והמאומת הוא התצהיר שרשום בכתב
16 יד. כלומר, כאשר שני התצהירים מצורפים יחדיו, ברור שהנוסח הקובע והגובר, הוא הנוסח
17 החתום והמאומת. כך שלא ברור מה סברו הנתבעים שביקשה עו"ד סרויה ו/או התובעת
18 כאילו להרוויח מהשוני בין התצהירים. לא ברור מדוע הנתבעים ממשיכים להחזיק בטענה
19 שעו"ד סרויה ניסתה להטעות מישהו.
- 20 63. מעדותה של רינת עלה כי אמת בפיה וכי היא מאשרת את כל מה שנכתב בתצהיר הרשום
21 בכתב ידה. מעדותה של רינת עלה כי אין לה כל היכרות עם התובעת או מי מטעמה. מעדותה
22 של רינת עלה כי לא לחצו עליה ולא שום דבר. נכון ששמרית העידה כי רינת סיפרה לה
23 שלחצו עליה, אולם רינת בעדותה שללה לחץ כזה. ראו עדותה: **"ש. יהיה נכון לומר
24 שהופעל עליך לחץ?
25 ת. לחץ לא. פשוט באתי ואמרתי מה שהיה."
26 ש. לא הופעל לחץ?
27 ת. זה לא שהיא באה ואמרה לה (צ"ל "לוי" - הערה שלי - הח"מ), תחתמי כך וכך. באתי
28 בנכונות לעזור לה.."** (פרוי' עמ' 31 שורות 22 – 25).
- 29 גבי שמרית בהמשך עדותה ציינה כי יכול להיות שרינת נלחצה כי ביקשו ממנה תצהיר (פרוי'
30 עמ' 56 שורות 21 – 22). ברור, שהסיטואציה עצמה היא לא שגרתית ואולי לא נעימה, אולם
31 מכאן ועד לטעון שלחצו על רינת ותצהירה הוא שיקרי המרחק רחוק כמזרח ומערב.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

64. לכך האמור אוסיף כי רחלי ורינת, שתי נשים צעירות, בתחילת שנות העשרים דאז, וצעירות גם בעת מתן העדות לפני, נקלעו בעל כורחם למצב לא נעים בין התובעת לנתבעת. מעדותן של רינת ורחלי היה ניכר כי בכלל לא היה להן נעים להיכנס בוויכוח בין הצדדים, והן לא רצו בכך. וראו למשל סירובה של רחלי ליתן תצהיר. עדותן הייתה מהימנה וניכר היה שאין להן שום סיבה או רצון "לתפוס צד".
- ראו הסבריה של רחלי מדוע לא רצתה להגיע להעיד: **"...סירבתי כי אני לא מכירה את האנשים. לא חשבתי שיש לי מה לתת. לא ראיתי שאני קשורה בכלל.."** (עמ' 14 למעלה).
- טענות הנתבעת כאילו הן התחמקו מלענות על השאלות או נתנו גרסאות שונות – אין בה כל ממש.
- גם רינת ורחלי נאלצו לעמוד תחת "חקירה צולבת", לגבי איך פקיד דלפק המודיעין נוהגים במקרה שניגש לדלפק מישוהו ומציין שמצא אבדה. הנתבעות מבקשות להסיק מכך שרינת רשמה את הדברים שאמרה התובעת בפתק ולא ביומן, כאילו הדברים לא קרו. אני דוחה טענה זו.
- הטענה שעולה מסיכומי הנתבעת, לפיה העדויות של הנ"ל לא היו עדויות אמת - אין בה כל ממש.
- גם הטענה כי עו"ד סרויה או בעלה של התובעת או התובעת שכנעו אותן או אחת מהן להעיד עדות שקר - שהיא הטענה שחייבת לבוא בד בבד עם כך שהללו הלחיצו את רחלי, או הנובעת מטענות אלו, גם אם הדברים נאמרו רק במרומז - לא הוכחה כלל ועיקר.
65. הטענות לזיוף ביומן של דלפק המודיעין - הנתבעים נאחזים רבות בנושא שינויי כתב וכיוצ"ב ביומן, מעבר לכך שלא מצאתי בכך ממש, אציין כי לא ברור מה "השלל" הגדול שמוצאים הנתבעים בטענה זו בשעה שיש צילום של סרטון מסטרדיוביס שמראה את התובעת אכן ניגשת לדוכן המודיעין מיד ביציאתה מארומה. מה מעלה ומה מורידה לפיכך הטענה שמישהו שינה את הרישום ביומן (כך לפי טענת הנתבעים שלא הוכחו).
- לכך אוסיף כי הנתבעים לא "צעדו צעד אחד קדימה" באשר לטענות בנוגע ליומן, וכי מה הם טוענים שהתובעת או עו"ד סרויה ניגשו למודיעין וזייפו את היומן?
- הדבר לא הוכח.
- שאלות ישירות על כך לא הופנו על ידי ב"כ הנתבעים לתובעת, לבעלה לעו"ד סרויה, הלה לא נשאלו האם זייפו את היומן או שאלה דומה אחרת.
- עובדות הקניון נחקרו חקירת שתי וערב על האופן בו מתנהל הרישום ביומן ועל הדרך בו מופיע הרישום ביום הרלוונטי, ועל מחיקות וכיוצ"ב.
- לא מצאתי בעדויות בעניין זה כדי להעלות או להוריד.
- השאלה אם רינת מילאה או לא מילאה באופן מדוקדק את נוהלי דלפק המודיעין בזמנים הרלוונטיים אינה רלוונטית. השאלה מדוע רינת רשמה דווקא את השם והמספר פלאפון

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 של התובעת על פתק צהוב ולא ביומן, אינה שאלה הרת גורל, באופן שאם רשמה על פתק
2 צהוב נגזר מכך שהיא שקרנית ואם רשמה ביומן המציאות בהתאם לנהלים, נגזר מכך
3 שהיא דוברת אמת.
- 4 וראו עדותה של רנית בעניין זה: "ש. כשהיא באה ואמרה לך שמצאה את השקיות את
5 רשמת את הדיווח ביומן? ת. לא ביומן. רשמתי את זה על פתק קטן. לא זוכרת מה היה
6 באותו רגע והחלטתי שארשום את זה אחר כך" (פרו' עמ' 34 שורות 22 – 24). גם
7 רחלי העידה שהייתה רושמת מספרים שהיו משאירים אנשים בדף קטן של ממו, ומדביקה
8 את זה על העמדה (פרו' עמ' 16 שורה 7).
- 9 והרי רואים את התובעת בסרטון נגשת לעמדת המודיעין.
10 והרי יום לאחר האירוע רינת מצהירה שכך היה, שהתובעת ניגשה למודיעין והיא רשמה
11 את השם שלה והמספר פלאפון על פתק צהוב.
- 12 והרי הפתק הצהוב הוגש לתיק בית המשפט ורינת העידה שזה הפתק הצהוב שעל גביו כתב
13 ידה, ובו רשום שמה של התובעת ומספר הפלאפון שלה.
14 והרי לא הוכח קיומו של קשר בין התובעת לרינת ו/או בין עו"ד סרויה לרינת.
15 וגם לא הוכח שעו"ד סרויה ו/או התובעת ו/או בעלה של התובעת, לחצו על רינת לשקר ולכן
16 היא נתנה תצהיר שקר. כל זה לא הוכח.
- 17 ואם רינת לא רשמה ביומן בזמן אמת, כמו שאולי עושים בדרך כלל, ואחר כך, למען הסדר
18 הטוב, הוסף על ידי מאן דהוא במודיעין הרישום בדיעבד? (וראו עדותה כאמור: "לא
19 זוכרת מה היה באותו רגע והחלטתי שארשום את זה אחר כך..."), מה זה מעלה ומה זה
20 מוריד?
- 21 66. לגבי אותו 22 שרשום בצד של הפתק. ציינה שזה קשור למשהו אחר אבל היא לא זוכרת
22 (פרו' עמ' 39 שורה 10-11). עוד ציינה כי המשמרת שלה מסתיימת בשעה 22:00 וכי בשעה
23 חמישה לעשר היא כבר יוצאת לכיוון הבית שלה (פרו' עמ' 38 למטה).
- 24 67. נכון שלא הוברר עד הסוף מי מעובדי דלפק המודיעין הביא לבעלה של התובעת את הפתק
25 הצהוב, אולם רינת אישרה בעדותה שזה הפתק שנכתב על ידה בזמן אמת.
26 וראו גם עדותו של בעלה של התובעת כאשר נחקר נגדית בעניין זה – "לא לקחתי את זה
27 בכח.." (פרו' עמ' 43 שורה 19).
- 28 68. רינת העידה לגבי מה שכתבה בקבוצת המודיעין לפיה אותה אשה אמרה שהשקיות של
29 מישהי שהיא מכירה – שיתכן ולא הבינה אז מה התובעת אמרה לה (פרו' עמ' 36 שורות 20
30 - 21 וכן פרו' עמ' 38 שורה 32). גם התובעת העידה שרינה כנראה לא הבינה אותה נכון
31 בעניין זה (ראו פרו' עמ' 58 שורות 31 – 32).
- 32

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסי
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

המסקנות

- 1
- 2 69. הוכח כי התובעת לא גנבה את השקיות ולא התכוונה לגנוב אותן.
- 3 הוכח כי התובעת לא נטלה את השקיות כדי להשאירן אצלה.
- 4 בניגוד לטענות הנתבעות מצאתי את התביעה מבוססת, יציבה, נשענת על הוכחות מוצקות.
- 5 מצאתי את גרסתה של התובעת עקבית, מהימנה, ונתמכת בראיות חיצוניות, כפי שפורט
- 6 לעיל.
- 7 70. כאמור לעיל, הנתבעים המשיכו וטענו לכל אורך ההליך כי התובעת גנבה את השקיות. ראו
- 8 ההפניה לעיל לכתבי ההגנה.
- 9 וראו למשל עדות הנתבעת לפיה כאשר התובעת ניגשה לשירותים בשלב מסוים בארומה זה
- 10 היה כדי "לראות אם השטח נקי מקצועית" (פרוי' עמ' 63 שורה 30).
- 11 הנתבעות טענו זאת גם בסיכומים מטעמם, גם אם בנוסח מרוכך. וראו סיכומי הנתבעת:
- 12 "התובעת ועדיה מסרו גרסאות שונות ומנוגדות במהלך ההליך... והכל בכדי להסתיר את
- 13 העובדה שהתובעת לקחה את השקיות במטרה להשאירה אצלה. ככול ולא היה מתפרסם
- 14 הפוסט הרביעי, השקיות לא היו מושבות, זהותה לא היתה נודעת והאבדה לא היתה
- 15 מושבת לבעליה..".
- 16 במשך כל ההליך טענה הנתבעת כי אם היא לא הייתה מפרסמת את הפוסט "המתחכם",
- 17 בעלה של התובעת ו/או עו"ד סרויה לא היו מצלצלים אליה, והתובעת לא הייתה פועלת
- 18 להשיב לה את האבדה. ראו למשל עמ' 8 למטה לסיכומי הנתבעת: "...עובדות מהותיות
- 19 אלו מתיישבות עם טענת הנתבעת לפיה כל הפעולות (פניה למודיעין, השארת מספר
- 20 טלפון וכו') בוצעו רק לאחר פרסום הפוסט הרביעי".
- 21 אני דוחה טענה זו.
- 22 הוכח כי התובעת לא גנבה את השקיות. הוכח גם כי התובעת פעלה על מנת להשיב את
- 23 האבדה לבעליה. הוכח כי התובעת צעדה ישר מארומה לדלפק המודיעין, הוכח כי התובעת
- 24 ביקרה באגף המודיעין טרם פרסום הפוסט הראשון.
- 25 הנתבעות אינן מתמודדות בסיכומיהן עם העובדה שהסרטון מסטרדיובריוס מראה ברורות
- 26 את השעה בה התובעת ביקרה במודיעין ומראה ברורות כי התובעת ביקרה במודיעין לפני
- 27 פרסום הפוסט הראשון.
- 28 71. הנתבעת טוענת שבעלה של התובעת ועו"ד סרויה צלצלו רק לאחר הפוסט הרביעי והדבר
- 29 מוכיח שאם לא הייתה מפרסמת אותו, התובעת לא הייתה משיבה את האבדה. עו"ד סרויה
- 30 טוענת שהפוסט פורסם רק אחרי השיחה עם הנתבעת.
- 31 דומה כי יש קושי לקבוע באיזה שעה בדיוק בוצעו השיחות, כאשר כל אחד מהצדדים טוען
- 32 אחרת ואין הוכחה לכאן או לכאן. כך או כך גם אם השיחות כן נערכו לאחר הפוסט הרביעי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסי
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 הדבר לבדו לא מוכיח כי רק בגלל הפוסט, החליט התובעת להזדהות כאישה שבתמונה
2 שצורפה לפוסט. התובעת וכן בעלה וכן עו"ד סרויה העידו על השתלשלות העניינים באותו
3 ערב והבהירו מתי נודע להם על הפוסטים, ועל כך שפעלו מיד שידעו על כך. אין לכך כל
4 קשר לפרסום הפוסט הרביעי.
- 5 72. הנתבעות טענו רבות בנוגע לחוסר הסבירות לטענתן בכך שהתובעת הלכה למודיעין ולא
6 הלכה לזארה או פנתה לעובדי ארומה.
7 הנתבעות נשענו בין היתר בעניין זה על עדויות של עובד ארומה ועובדות המודיעין, באשר
8 לדרך בה בדרך כלל פועלים אנשים שמוצאים אבדות. וראו בעניין זה גם האמור בסעיפים
9 1-ו-13 לתצהירו של ברק).
10 אני דוחה טענה זו.
- 11 לא ידוע לבית המשפט על קיומו של "נוהל מציאת אבדות", היינו נוהל כזה או אחר המחייב
12 מוצא אבדה לנקוט בדרך פעולה כזו או אחרת. יש כמה דרכי פעולה סבירות במקרה של
13 מציאת אבדה. אחד יכול לפעול בצורה אחת ואחר יכול לפעול בצורה אחרת. העובדה
14 שהתובעת לא חשבה לפנות לסניף ארומה אלא למודיעין של הקניון, אינה מעידה עליה
15 שהיא גנבת. פנייה למודיעין של קניון היא בהחלט דרך פעולה סבירה והגיונית כאשר רוצים
16 להשיב אבדה. התובעת העידה, והדבר מאוד הגיוני, שהיא סברה שמי ששכח את השקיות
17 ביקר בעוד מקומות בקניון ולא דווקא יזכור ששכח אותם בארומה, ולכן המודיעין זה
18 המקום הנכון ביותר להתריע בפניו אודות מציאת האבדה. וראו דבריה: **"...בגלל**
19 **שהייתי שם כמה דקות וראיתי שאף אחד לא ניגש לזה, הנחתי שהם לא נמצאים בסביבה**
20 **וכנראה שהם יצאו משם והם לא יודעים איפה הם שכחו והמקום הכי נכון ללכת אליו זה**
21 **העמדה של המודיעין.."** (פרוי' עמ' 67 שורות 13 - 15). וראו בהמשך: **"..אני חשבתי לקחת**
22 **את זה לעמדה של המודיעין שמי שאיבד את זה יגיע לשם והשארתי את הפרטים שלי.**
23 **מי שגונב לא משאיר פרטים. עד כמה שידוע לי..."** (פרוי' עמ' 67 שורות 28 - 29).
- 24 לכך אוסיף כי הנתבעת בהתנהגותה מאשרת זאת – שכן היא בעצמה העידה שמוכרת החנות
25 בזארה צלצלה בנוכחותה למודיעין. זה בהחלט מאוד הגיוני שהעובדת בזארה תעשה זאת,
26 זה מאוד הגיוני גם שהתובעת חשבה ללכת למודיעין.
27 הנתבעים חקרו את התובעת ארוכות על נושא זה:
- 28 73. וראו גם עדותה של רחלי, כאשר הסבירה מדוע פנתה לנתבעת. רחלי הבהירה שהרבה
29 אנשים ניגשים למודיעין לגבי מציאות שמצאו: **"כי עבדתי בעמדת המודיעין והרגשתי**
30 **צורך שיכולתי לבדוק לה. אני זוכרת שהיו הרבה מקרים של אבידות ועמדת המודיעין היה**
31 **מוכר שמביאים הרבה אבדות ומניחים שם, קרו הרבה מקרים שהניחו שקיות מפתחות**
32 **ופעמים גם עובדים היו מביאים את זה לשם...בגלל שידעתי שזה קורה שאנשים לא**
33 **יודעים בכלל...יכולתי לבדוק אם זה הגיע לעמדה...לשאלה מה רציתי להגיד... שאין מה**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוטו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 להכנס ללחץ כי לפעמים זה נמצא... (פרו' עמ' 12 למטה, עמ' 13 למעלה). וראו גם בהמשך:
- 2 "היו מקרים כאלו של אנשים שהחליטו לקחת את זה איתם שחשבו שזה דברים יקרים
- 3 והשאירו טל' ושם, והעדיפו לא להשאיר, זה היו דברים יקרים להערכתם. יש כאלה
- 4 שאמרו שלא רוצים להשאיר, יש כל מיני מקרים." (פרו' עמ' 16 למעלה). וראו עדותה של
- 5 רינת: "ש. זה נכון לומר שבדרך כלל כשאדם מוצא משהו ומגיע אליכם הוא משאיר את
- 6 זה אצלכם ולא לוקח את זה עמו? ת. נכון. אבל אם מישהו מצא משהו ורוצה להשאיר אצלו
- 7 זו זכותו. לשאלת ביהמ"ש האם מקרים כאלו קרו או לא קרו, אני אומרת שקרו" (פרו' עמ'
- 8 33 שורות 14 – 17).
- 9 רינת העידה לא צלצלו אליה מזארה וגם העידה כי אם מצלצלים מזארה הם בד"כ לא
- 10 עונים.
- 11 74. התובעת העידה שבכלל לא בדקה מה יש בשקיות (פרו' עמ' 67 למטה) ועדותה לא נסתרה.
- 12 75. אני סבורה שלא היה מקום לבצע את הפרסום על מנת "לאתר את הגנבת". דומה כי תיק
- 13 זה, בו שמענו את התובעת מעידה אודות ההרגשה הנוראית שלה בעקבות אותו פרסום,
- 14 מבהיר (ככל והדברים לא ברורים מאליהם), מדוע אין ולא היה מקום "לחפש את הגנבת"
- 15 באמצעות פרסום בפייסבוק.
- 16 76. הנתבעת פנתה לחפש את הנתבעת בפייסבוק, מבלי שפנתה למשטרה. הטענה כאילו הפנייה
- 17 למשטרה היא צעד חמור יותר, אינה יכולה לעמוד. המשטרה היא זו שצריכה לחקור
- 18 במקרה כזה. המשטרה הייתה מבצעת חקירה, מאתרת את התובעת באמצעה, ושומעת
- 19 את גרסתה לאירועים.
- 20 הנתבעת אומנם לא הלכה למשטרה, אולם שפטה את התובעת בכיכר העיר בהציגה אותה
- 21 כגנבת.
- 22 77. לכך יש להוסיף כי בכל מקרה, אם חשבה הנתבעת שהפייסבוק הוא מקום טוב לחפש את
- 23 השקיות שלה, ניתן היה לפרסם את הפוסט בדרך אחרת. הנתבעת הרי ציינה לכל אורך
- 24 ההליך כי כל מטרתה הייתה זיהוי התובעת לצורך איתור השקיות. בעניין זה ראו למשל
- 25 מה שנכתב מטעמה במכתב תגובה למכתב ההתראה – "מרשתי העלתה את הסרטון לרשת
- 26 החברתית "פייסבוק" על מנת להשיב לעצמה את האבדה וזאת לאחר שלא נמצאה גם
- 27 לאחר חיפושים סבירים שביצעה מרשתי בקניון" (ראו סעיף 4 למכתב, וראו גם סעיף 2(ו)
- 28 בעמ' 3 לסיכומיה).
- 29 ניתן היה לפרסם צילום אחד של התובעת, זה הברור ביותר מתוך הסרטון, ולשאול מי מכיר
- 30 את אותה גברת, שכן אבדו לנתבעת שקיות, ויתכן ויש לאותה גברת אלמונית מידע אודות
- 31 השקיות ו/או ויתכן והיא תוכל לעזור בעניין מציאתן, או משהו דומה אחר.
- 32 הפוסט היה משיג את אותה תוצאה בדיוק, מבלי לפגוע בתובעת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 וראו בעניין זה מה שנכתב בסעיף 77 לסיכומיה של ארומה: "ואם הנתבעת 1 הייתה
2 מפרסמת את תמונתה של התובעת בצירוף התיאור: "מי מכיר את הגברת בתמונה", הרי
3 שכלל לא היתה עוולה, אף לא מצד הנתבעת 1".
4 כמה פשוט. כמה נכון.
5 אפשר היה גם לפרסם תמונה של התובעת ורק לשאול מי מכיר אותה, שכן הנתבעת צריכה
6 ליצור אתה קשר בעניין מסוים.
7 לפיכך אני קובעת כי הפרסום חרג באופן קיצוני מהסביר.
8 כמו כן אני קובעת כי התובעת לא בדקה עובדות וחלופות, שכן לא פנתה למשטרת ישראל,
9 היא הגורם האמון על חקירת מקרי גניבה.

דיון בעולת לשון הרע

10
11
12 78. **התובעת טוענת כי הפרסומים מהווים פרסום לשון הרע אודותיה.**
13 בסיכומי התובעת נכתב כי שלושת הפרסומים הראשונים הנ"ל שפורטו לעיל מהווים את
14 ליבת הדיבה והאחרים, מחזקים ומעבדים אותה (ראו סעיף 10 לסיכומים).
15 באותם פרסומים נרשם כי האישה שבתמונה גנבה והיא גנבת. לפוסטים צורפו תמונות
16 וסרטון המראים את התובעת מבצעת לכאורה את הגניבה. בתמונות ובסרטון נראית
17 התובעת באופן ברור. התמונות בפרסומים מופיעות בגדלים שונים כאשר התמונות
18 המוגדלות מדגישות את דמותה של התובעת. מי שהכיר את התובעת ולו הכרות שטחית
19 בלבד יכל לזהות אותה. העובדה שעו"ד סרויה העידה כי עברה על הפרסום בלי לשים לב כי
20 מדובר בתובעת, אינה מעידה על דבר, מלבד על הקשב של אחותה באותו רגע.
21 **הנתבעת טוענת כי זהותה של התובעת לא הייתה ידועה לנתבעת ולמגיבים לפוסטים.** אפילו
22 עו"ד סרויה לא זיהתה אותה מהפוסט וסימנה עליו לייק.
23 עוד טוענת הנתבעת כי התובעת צריכה להגיש תביעה נגד אחותה אורנה. זהותה של התובעת
24 לא הייתה ידועה. אחותה של התובעת היא זו שגילתה למגיבים את זהותה של התובעת וגם
25 חשפה פרטים אישיים בדבר מקום מגוריה, מקצועה וכיוצ"ב. היא זו שגרמה לה לנזקים
26 וככל ולא הייתה מתערבת, הייתה זהותה של התובעת אלמונית עד היום. עוד טוענת
27 הנתבעת כי אחותה של התובעת, שסיימה בסמוך לאירוע לימודי משפטים, סברה שקיים
28 פוטנציאל לניצול האירוע לטובת תביעה משפטית וקבלת פיצויים.
29 **דיון והכרעה** – אני סבורה כי הפרסום מהווה לשון הרע נגד התובעת. בפרסום מכונה
30 התובעת כמי שמבצעת גניבה, כגנבת. לפרסום צורפו תמונות/סרטון, המציגים את התובעת
31 "בעת ביצוע העבירה".
32 המילה "גנבת" לא נאמרה כקללה במקרה דנן, אלא כמילה המתארת את המעשה שביצעה
33 התובעת בבית הקפה ארומה, כך עולה לקורא הסביר של הפוסט.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסי
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 הפרסומים הציגו את תמונות התובעת ממספר זוויות ובגדלים שונים, וקראו לקוראים
2 להתעמק בתמונות/בסרטונים, שכן הם לזהות את מי שנצפית שם.
3 עיון בתמונות התובעת שצורפו לפוסט מראות כי ניתן היה לזהות את התובעת בקלות.
4 וראו גם עדותו של ברק לפיו רואים טוב במצלמות של ארומה (פרו' עמ' 94 שורות 43 – 44).
5 הנתבעת גם העידה שהמטרה שלה בפרסומים הייתה שיזהו את התובעת, וראו עדותה:
6 **"..להעצים את הזיהוי כל דבר שהיה עומד באפשרותי לעשות הייתי עושה.."** (פרו' עמ'
7 83, שורה 49).
8 וראו כיצד נפתח הפוסט שפרסמה הנתבעת בשעה 20:52 (ת/7 – 2): **"אולי כאן תזהו את**
9 **הגנבה שלקחה לנו 3 שקיות של זארה שישבנו בארומה...."**. הנתבעת צרפה תצלומים של
10 התובעת לפוסטים, כאלו שיביאו לזיהוי שלה.
11 וראו עדותו של אבנר: **"..בדרך כלל יש יצר סקרנות את רואה סרטון ואת רוצה לדעת מי**
12 **זה, יש יצר סקרנות..."** (פרו' עמ' 47 שורות 18 – 19).
13 וראו בעניין זה עדותה של עו"ד סרויה: **"בין המגיבים ומסמני הלייק לפוסט מי זו הגנבת,**
14 **היו אנשים שמכירים אותי, את אחותי שדמותה הברורה מאוד מופיעה על גבי המס..."**
15 (פרו' עמ' 19 שורות 30 – 31). וראו בהמשך: **"אף אחד מהמגיבים לא הזכיר את שמה של**
16 **אחותי וברור לי שאם בת דודתי נמצאת בעמוד הזה ומזהה אותה היא לא מגיבה רק מתוך**
17 **מבוכה וכנ"ל עוד אנשים שמכירים אותי ואת אחותי ודמותה ברורה מאוד ואי אפשר**
18 **לפספס.."** (פרו' עמ' 21 שורות 12 – 14).
19 העובדה שאחותה של התובעת לא זיהתה את התובעת אינה מעלה ואינה מורידה, ויתכן
20 שרפרפה על הפרסום מבלי לעיין בו באמת. עובדה זו אינה שוללת שאחרים כן זיהו את
21 התובעת בסרטון (וראו עדותה בעניין זה לפיה היא עוברת על הרבה פוסטים ועושה וי
22 שכאילו ראתה וממשיכה הלאה, ולפיו יכול להיות שראתה את הפוסט אך לא הסתכלה
23 בסרטון, פרו' עמ' 18 שורות 18 – 25).
24 וראו עדות הנתבעת בעצמה: **"אם הייתי פוגשת אותה בקניון הייתי יודעת שזו היא על**
25 **סמך הצילומים"** (פרו' עמ' 78 שורות 4 – 5).
26 אני מקבלת את טענת התובעת לפיה לא היה צריך להביא עדים שיעידו שזיהו את התובעת
27 בפרסומים, על מנת לקבוע שבוצע לשון הרע בעניינה של התובעת.
28 בחוק איסור לשון הרע נקבע במפורש כי הפרסום יכול להיות בעל פה, בכתב, או בדפוס,
29 לרבות ציור, דמות תנועה, צליל וכל אמצעי אחר. כלומר החוק הכיר בכך שניתן לבצע מעשה
30 פרסום לשון הרע באמצעות תמונה.
31 עוד נקבע בנוגע לפרסום בכתב – וודאי פרסום תמונה מהווה פרסום בכתב – כי התובע לא
32 צריך להוכיח שהפרסום הגיע לאדם אחר אלא מספיק להוכיח כי הכתב עשוי היה לפי
33 הנסיבות להגיע לאדם אחר נוסף חוץ מהנפגע.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסי
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 כאשר מדובר בפרסום בדף פייסבוק בו חברים/עוקבים רבים, באזור מגוריה של התובעת,
2 וכאשר מדובר בקבוצת פייסבוק בה חברים רבים באזור מגוריה של התובעת, הרי
3 שהפרסום עשוי להגיע לאנשים נוספים חוץ מהתובעת.
4 על פי סעיף 3 לחוק, ההתייחסות לנפגע אינה חייבת להילמד במישרין מן הפרסום, אלא
5 היא יכולה להשתמע ממנו או מנסיבות חיצוניות או משילוב של הדברים.
6 ראה דבריו של השופט דנציגר בע"א 8345/08 עו"ד עופר בן נתן ואח' נ' מוחמד בכרי
7 (פורסם במאגרים משפטיים), שם נקבע כדלקמן: "...אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה
8 במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן
9 הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה."
10 דרישת הזיהוי הינה דרישה מהותית ולא טכנית. השאלה אינה האם שמו של אדם צויין
11 באופן מפורש בדברים שפורסמו. כפי שנקבע בסעיף 3 לחוק, דרישת הזיהוי תמולא
12 באותם המקרים בהם מיוחסים דברים שפורסמו לפרט הטוען לפגיעה באופן משתמע מן
13 הפרסום או כתוצאה מנסיבות חיצוניות או משילובם של הפרסום והנסיבות
14 החיצוניות... כך למשל, במקרים בהם לא נזכר שמו של אדם בדברים שפורסמו אך נזכרים
15 או מוצגים פרטים המביאים לזיהויו בידי הסביבה הקרובה לו או אף בידי סביבה רחבה
16 יותר - יכול שיימצא המפרסם (או יתר האחראים לפרסום) חייב בגין הוצאת לשון הרע,
17 ובלבד שהמדובר בנתונים שהם בידיעתם הרגילה של אלו ששמעו את הדברים או קראו
18 אותם...".
19 כמו כן, ייתכנו מקרים בהם על אף ששמו של אדם לא נזכר או שתמונתו לא הופיעה
20 בדברים שפורסמו, אלא ההתייחסות הייתה לקבוצה שעליה נמנה הפרט - ייקבע כי
21 הפגיעה הייתה למעשה בשמו הטוב של היחיד...".
22 ברור כי תמונה של אדם יכולה להביא לזיהויו.
23 וראה למשל ת"א 70226-05-19 אחסאן סויד נ' אור מתנאל בוטבול (פורסם במאגרים
24 משפטיים), שם פסק בית המשפט פיצוי בגין לשון הרע לשני שוטרים שתמונתם פורסמה
25 בפייסבוק ללא ציון שמותיהם או פרט מזהה אחר. לתמונה צורף הכיתוב: "זהירות
26 כלבים". בית המשפט קבע שם בין היתר: "...בלי למעט מהאמור לעיל, התובעים משרתים
27 כשוטרים שנים רבות ומכוח כך מוכרים ע"י אנשים רבים. אין ספק שסביבתם של
28 השוטרים שזיהתה אותם בפרסום, עשויה להיות מושפעת מתוכן הדברים שפרסם
29 הנתבע. לפיכך, עצם העובדה שהתובע לא פרסם את שמותיהם, אינו מוריד מערך הפגיעה
30 בהם. אוסיף במאמר מוסגר שהיה בכוחם של התובעים להביא עדים שיעידו על מהות
31 הפגיעה, אולם, כלשון הסעיף עליהם להוכיח כי מדובר בפרסום ש"עלול" לפגוע בהם
32 ולבזותם ואין ספק שהפרסום דנן עומד בתנאי הסעיף...".
33

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 אני דוחה גם את טענת הנתבעת כאילו מי שחשפה את זהותה של התובעת בפייסבוק הייתה
2 אחותה. ישנן מספר תכתובות בהן משתמשת עו"ד סרויה במילים "האישה הזאת" ולא
3 בשמה של אחותה (ראה ת/4 – 2). ראו גם נספח א' לתצהירה של עו"ד סרויה גם שם כותבת
4 עו"ד סרויה על "אישה שהייתה באבידות ומציאות" ולא מציינת שמה של אחותה.
5 הנתבעת צרפה לתצהירה תכתובות של עו"ד סרויה באופן פרטי עם שני אנשים.
6 מתצהירה של הנתבעת עולה כי דובר בהתכתבויות שלא נעשו לעיני כל: "**לאחר הפגישה**
7 **בה הושבו לי השקיות ע"י עוה"ד, פנו אלי אנשים אשר הגיבו לפוסטים וטענו שעוה"ד**
8 **פנתה אליהם והטיחה בהם שמדובר באחותה וכי נטע "רצחה לה את האופי"**. (ראה סעיף
9 25 לתצהירה) (הדגשה שלי – הח"מ).
10 עיון בתכתובות שצורפו לתצהירה של הנתבעת מעלה אכן כי עו"ד סרויה ציינה בפני שני
11 אנשים בהתכתבות פרטית, בין עו"ד סרויה לבין כל אחד מהם, שהינה רק בינה לבינם, כי
12 מדובר באחותה ונלחמה להגן על שמה הטוב. הטענה כאילו ששתי פניות אלו בפרטי
13 שביצעה אורנה לשני אנשים (מתוך אותם כל אלפים שנחשפו לפוסטים), הן שהביאו לזיהוי
14 התובעת וביזויה – אין בה כל ממש. ראה גם פרו' עמ' 25 שורה 14: "**אני פניתי אליה**
15 **בפרטי...**" (פרו' עמ' 25 שורה 14) (הדגשה שלי – הח"מ).
16 הדבר לא מבטל או משהו דומה, את העובדה שדמותה של התובעת התנוססה במשך מספר
17 שעות בקבוצה גדולה מאוד בפייסבוק ובדף של הנתבעת, שיש לו עוקבים רבים, כשהיא
18 מוצגת כגנבת.
19 (גם ככל שהייתה התכתבות ציבורית בה חשפה עו"ד סרויה בהמשך הלילה את שמה של
20 אחותה – כאשר דומה כי התכתבות כזו לא הוצגה מעולם – הרי שאין הדבר מאיין את
21 הפרסום הברור של דמותה של התובעת שביצעה הנתבעת – ממנו ניתן לזהותה בבירור).
22 79. לנתבעת לא עומדת אף אחד מההגנות הקבועות בחוק. מה שפרסמה לא היה אמת והדברים
23 לא פורסמו בתום לב. הנתבעת לא ביררה את הדרוש בירור קודם לכן, שכן לא פנתה
24 למשטרה כמצופה ממנה. הפרסום שבוצע חרג מתחום הסביר. הפרסום המביש לא היה
25 דרוש וניתן היה להשיג את אותה תוצאה, רק באמצעות פרסום תמונתה של התובעת
26 ובקשת עזרה בזיהויה לצורך השבת האבדה.
27 80. מאחר וקבעתי כי הנתבעת עוולה כלפי התובעת בפרסום לשון הרע, לא מצאתי לנכון לדון
28 גם בטענות להפרת חובת הפרטיות, בשל החפיפה בפיצוי במקרה דנן.
29
30
31
32

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוטו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

דיון בטענות התובעת נגד ארומה

1
2 81. **התובעת טוענת כי** ארומה הפרה את סעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות הקובע כי שימוש
3 בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה תיחשב
4 פגיעה בפרטיות. התובעת מפנה להנחיות רשם מאגרי המידע (ראו פירוט להלן).
5 עוד היא טוענת כי ארומה פגעה בפרטיותה של התובעת לפי סעיף 2(1); 2(4); 2(7); 2(10)
6 לחוק הגנת הפרטיות. מצלמות האבטחה עקבו אחר שהותה של התובעת במסעדה, הפרסום
7 של מעקב זה בפני הנתבעת עלול להטריד את התובעת. כמו כן הנתבעת התרשלה כלפיה
8 וחבה כלפיה בנוזיקין. בית עסק סביר אחר שמחזיק מצלמות אבטחה לא היה מאפשר
9 לנתבעת להעביר הצילומים. התובעת מפנה לכך שחנות סטרדיבריוס סירבה לאפשר צפייה
10 והעתקה של המצלמות ללא צו מסודר.
11 **ארומה טוענת כי** התקינה מספר מצלמות אבטחה בהתאם לדרישת משטרת ישראל, בחלל
12 הציבורי של המסעדה אשר מתעדות מה שמתרחש ב – "רשות הרבים" שממילא כל אדם
13 שנמצא במסעדה רואה ואין מדובר בצנעת הפרט ולכן עצם צילום התובעת כשלעצמו אינו
14 מהווה פגיעה בפרטיותה. תמונת התובעת הופיעה בתצלום באקראי.
15 יש לדחות את טענות התובעת ולקבוע כי ארומה כלל לא ביצעה הפרה של חוק הגנת
16 הפרטיות ולחילופין טוענת כי עומדות לה ההגנות הקבוע בחוק.
17 הנתבעת לא פרסמה דבר ולא ידעה שהנתבעת מתכוונת לפרסם, ההפך הוא הנכון. העובדה
18 שחנות אחרת ביקשה צו על מנת ליתן את התמונות אינה כשלעצמה מקימה חובה שבדין.
19 ארומה פעלה בתום לב ולא ידעה או היה עליה לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות.
20 ארומה פעלה בתום לב בניסיון לסייע לנתבעת לאתר את השקיות.
21 **דיון והכרעה -** אני סבורה אכן כי ארומה הפרה את סעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות, כפי
22 שיפורט להלן.
23 כפי שעולה מתצהירו של ברק ומנספח א' לתצהירו, ארומה נדרשה כתנאי לרישיון עסק
24 להציב מצלמות אבטחה (אוסף רק כי מצפיה בסרטונים למול התנאים הרשומים בנספח
25 א', עולה לכאורה כי ארומה הציבה מצלמות במקומות נוספים על אלו שנדרשו על ידי
26 המשטרה, אולם עניין זה נאמר למעלה מהצורך).
27 ארומה היא מתחם פרטי, כאשר המצלמות הוצבו בשטחים הציבוריים שלו.
28 המצלמות קולטות את המתרחש בבית הקפה, מי פגש את מי בבית הקפה (אולי את
29 המאהבת, אולי מעביד מתחרה וכיוצ"ב), מי הזמין מה בבית הקפה, מה אכל, מה שתה,
30 אם חיטט באפו, או התגרד במקומות שונים בגוף אולי במקומות מוצנעים וכיוצ"ב. וראו
31 למשל תיעוד בית המשפט בפרוטוקול לפיו התובעת נצפית בסרטון כשהיא מגרדת באוזן
32 (פרו' עמ' 64 למעלה)).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 רשם מאגרי המידע במשרד המשפטים הוציא בעניין מצלמות אבטחה הנחיה שכותרתה:
2 "שימוש במצלמות אבטחה ומעקב ובמאגרי התמונות הנקלטות בהן". המדובר בהנחיה
3 מס' 4/2012 והיא צורפה לתצהיר התובעת (להלן: "ההנחיה").

4 עיון בהנחיה מעלה כי היא חלה הן על שטחים ציבוריים והן על מתחמים פרטיים.
5 בהנחיה נרשם בסעיף 2.9 כי: "צילום באמצעות מצלמות מעקב במרחב הציבורי גם יוצר
6 חשש לפגיעה בעצם הזכות לפרטיות, המעוגנת בפרק א' לחוק ובסעיף 7(א) לחוק יסוד:
7 כבוד האדם וחירותו. לפיכך, כוחם של העקרונות המפורטים בהנחיה זו, שאינם שאובים
8 אך ורק מפרק ב' לחוק הגנת הפרטיות, יפים גם למצלמות שאינן "מאגר מידע" לפי סעיף
9 7 לחוק".

10 כלומר בהנחיה נרשם, והדברים מקובלים עלי ועולים מהוראות החוק, שגם אם המצלמות
11 בארומה אינם מהווים "מאגר מידע", ולפיכך הוראות פרק ב' לחוק הגנת הפרטיות, אינם
12 חלים בענייננו, עדיין בהחלט חלים על המצלמות ההוראות הקבועות בפרק א' לחוק,
13 שכותרתו פגיעה בפרטיות.

14 בסעיף 3.1.7 להנחיה שכותרתו "הגבלת השימוש במידע", נקבע כדלקמן: "אין לעשות
15 שימוש בצילומים, ובכלל זה העברה, מסירה או גילוי לגורמים שאינם קשורים לארגון
16 מציג המצלמה או למטרה המקורית של השימוש בתצלומים...".

17 אני סבורה אכן שבהתאם לקבוע בחוק הגנת הפרטיות היה על ארומה לסרב לאפשר
18 לנתבעת לצפות בצילומים ללא צו שיפוטי שיאפשר זאת וודאי שהיה על ארומה שלא
19 לאפשר לנתבעת לצלם את הסרטון ו/או חלקים ממנו ו/או תמונות ממנו.

20 מצלמות האבטחה לא נועדו לאפשר ללקוח אחד של ארומה לערוך חקירות פרטיות על
21 לקוח אחר של ארומה. וראו בעניין זה פסיקה: תא"מ 19-11-68953 עו"ד יצחק נגלר נ' רם
22 נס (פורסם במאגרי משפטיים) (להלן: "עניין עו"ד נגלר"), שם נדונה בקשה של המבקש,

23 עו"ד במקצועו, לעיין בסרטונים ממצלמות אבטחה בביהמ"ש. מדובר על סרטונים שלפני
24 הנטען צולמו בחלל שמחוץ לאולם דיונים ספציפי בהיכל זה, בו התנהלה ישיבת הוכחות,

25 כאשר עורך הדין טען כי בוצע תיאום עדויות בין עדים בהליך משפטי בו היה צד. בית
26 המשפט קבע שם כדלקמן: "...עם זאת בטרם סיום אתייחס להנחיות...הנחיות 4/2012
27 של רשם מאגרי מידע. אעשה כן בקצרה כאמור, לאור מסקנתי לפה אין להיעתר לבקשה

28 אף בלי קשר לאותן הנחיות. ההנחיות מהוות למעשה נוהל שנועד להסדיר שיקול דעת של
29 רשויות המחזיקות או מנהלות מאגרי מידע ביחס להיקף השימוש בנתונים, למי ימסרו
30 ובאילו תנאים והיקף".

31 ובהמשך:
32 דומה כי הנחיות של רשם מאגרי מידע (ברשות הגנת הפרטיות במשרד המשפטים),
33 שהוסמך לפעול מכוח הגנת הפרטיות, עשויות להיות מעין "יציר כלאיים" שבין שני סוגי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 ההנחיות . שכן "מאגר מידע" כהגדרתו בחוק הגנת הפרטיות, עשוי שיופעל או יוחזק הן
2 על ידי גוף ציבורי-מנהלי והן על ידי גוף פרטי. עם זאת החשיבות המעשית לענייננו אינה
3 רבה. להנחיות בין מן הסוג הראשון ובין מן הסוג השני כמו גם להנחיות "היברידיות"
4 במובן האמור, יש חשיבות מעשית ניכרת בחיי המעש, אף בסכסוכים מול הרשות או הגוף
5 המפוקח, הנדונים בערכאות. ההנחיות עשוי שתכלולנה לעתים באופן מתבקש גם את
6 פרשנות מוציא ההנחיה לדין רלבנטי, שנועדה להצדיק החלק האופרטיבי שבהנחיה (כך
7 נעשה אף בהנחיה 4/2012 הנ"ל). ועם זאת חשוב לזכור כאמור, כי מעמדן הנורמטיבי של
8 הנחיות מנהליות אינו כזה של חקיקה. לא חקיקה ראשית ולא חקיקת משנה. וכי למרות
9 שלפרשנות רשות את הדין שעל ישומו היא מופקדת או מפקחת יש חשיבות (לא אחת
10 ניכרת, וכזו שעשוי שביהמ"ש יאמץ), הרי בסופו של יום ביהמ"ש הוא הפרשן המוסמך
11 של הדין .." (הדגשה שלי – הח"מ).

12 82. אני סבורה כי במצלמות מצולמים בין היתר ענייני פרטיים של אדם ומסירתם לאחר הינה
13 שלא למטרה שלשמה הסכימו הנכנסים בשערי ארומה להיות מצולמים. וראו בעניין זה מה
14 נקבע בעניין נגלר שם נדחתה הבקשה לקבלת הסרטונים: "...עדיין, גם אם נניח שלא
15 מדובר במאגר מידע, הרי הסרטונים עשויים להביא לפגיעה בפרטיות לפחות בחלופת סע'
16 (9)2 של חוק הגנת הפרטיות (ספק בעיני אם ברגיל תהא תחולה לאחת החלופות הקודמות
17 המנויות בסע' 2 הנ"ל במה שקשור למצלמות אבטחה בהיכלות המשפט, אם כי ניתן
18 להעלות על הדעת תרחישים ספציפיים לא נפוצים שעשויים להקים תחלתם). אמנם
19 מסדרונות בתי המשפט הנם מרחב ציבורי ואין אדם יכול לצפות לחסינות מפני הצפייה
20 בו אף שלא בעין המצלמה, כשהוא נמצא במרחב כזה. ועדיין, המידע כי אדם נמצא במקום
21 וזמן מסוים ועם מי שהה שם, נכנס לטעמי לגדר הביטוי הרחב "ענייני הפרטיים" במובן
22 סע' 2(9) הנ"ל; גם אם לטעמי אין הוא ממין העניינים הנכנסים ל"צנעת אישות" (או
23 "צנעת חייו האישיים" - ראה הדיון קודם). המצלמות בהיכלי המשפט מוצבות מטעמי
24 אבטחה, והשמירה על הסדר הציבורי ובטחון השוהים בהיכל. במובן זה הן נועדו גם
25 לקיים מטרה רחבה יותר, של הבטחת עצם האפשרות לקיים הליכי משפט באופן סדור
26 ותקין. ניתן לייחס להן גם תכלית מניעתית (הפסקת אירוע פלילי או אירוע שיש לו
27 פוטנציאל לאלימות, הנקלט בעין המצלמה, בעודו באיבו) והרתעתית; וגם תכלית
28 ראייתית, היה ונעברו עבירות ומתבקש צו על ידי רשות חוקרת בגדרה של חקירה, או אם
29 למשל מגישה הב"ה תלונה למשטרה ותומכת אותה בסרטונים שבידה. ספק בעיני אם
30 ניתן להרחיב מטרת הצבתן להתחקות אחר מעשי עדים במסדרונות כדי ליצר תשתית
31 להגשת תלונה במשטרה בענין זה. סע' 2(9) מגדיר כפגיעה בפרטיות גם "שימוש בידיעה
32 על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה". דומה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 שסע' זה אכן חל בענייננו, כנזכר בהנחיות רמו"ט 4/2012, בלי קשר לשאלה כלום חלות
2 אותן הנחיות על סרטונים שמקורם במצלמות אבטחה בהיכלי המשפט.
3 גם אם לא נתייחס לסרטונים כאל "מידע" במונח ההגדרה בחוק הגנת הפרטיות, כן עשוי
4 שתהא תחולה לסע' 23 ו 23ב(א) לחוק הגנת הפרטיות, ולא נראה כי חל סייג מסייגי סע'
5 23(ג) לחוק הנ"ל, המתיר מסירת המידע למבקש...".
6 וראו גם ת"א (טבריה) 24018-09-13 פנחס דיין נ' חברת דואר ישראל בע"מ ודלק מנטה
7 קמעונאות דרכים בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים) שם נתבעה חברת הדלק על ידי עובד
8 ששלח דבר דואר אנונימי לאשתו של מנכ"ל החברה באמצעות סוכנות דואר בתחנת דלק
9 מנטה שבחצור הגלילית. התברר כי דלק הרשתה לעובד החברה לצפות במצלמות נסתרות
10 שמטרתן אבטחה, וזאת ללא צו, וכך נחשפה זהותו של התובע כשולח המכתב.
11 עקב חשיפת זהותו, מצא התובע את עצמו הן במסגרת חקירה משטרתית והן בעיצומו של
12 הליך פיטורים, והוא הגיש תביעת פיצויים נגד הנתבעת. בית המשפט קיבל את התביעה
13 ופסק לו פיצוי. בפסק הדין נקבע: "...מטרת התקנת מצלמות האבטחה במתחם דלק
14 מנטה, נועדה, כפי ששמה מעיד עליה, לצרכי אבטחה של תחנת דלק מנטה, על פי דרישת
15 חוק רישוי עסקים ולא לצרכים פרטיים של צדדים שלישיים כאלה ואחרים... הצד
16 השלישי העיד בבית המשפט, כי מוניר אמר לו שהצילומים נחוצים לו כי "יש לו בעיה עם
17 עובד שנכנס למתחם"... היינו - דובר במסירת הצילומים לשם עניין פרטי של מוניר או
18 של שולחו, שממילא איננו המטרה שלשמה הותקנו מצלמות האבטחה וצולמו הצילומים.
19 על כן, מדובר בפגיעה בפרטיות גם על פי סעיף משנה זה...".
20 ובהמשך נקבע: "...מנגד, יש לדחות את הטענה ולפיה דובר במקרה דנן בפגיעה שאין בה
21 ממש, שעל פי סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות איננה מקימה זכות לתביעה. מסירת צילומי
22 מצלמות האבטחה המותקנות במתחם לרבות באשנב הדואר, לצד שלישי שהינו אדם
23 פרטי, שלא על פי צו שיפוטי או חקירה משטרתית, אינם בבחינת מעשה של מה בכך. על
24 כן, אין מדובר בתביעה טורדנית שאדם סביר לא היה מטריח עצמו בעניינה לבית
25 המשפט...".
26 וראו גם עת"מ 41449-03-19 גד ליבמן נ' הנהלת בתי המשפט (פורסם במאגרים
27 משפטיים), שם ביקש העותר לקבל לידי צילומי מצלמות אבטחה המוצבות בבית משפט
28 שלום ראשון לציון, אשר לטענתו עשויות היו לסייע לו בהוכחת טענותיו במסגרת מחלוקת
29 שהתגלעה בינו לבין מעסיקיו, כמו גם לבין מבוטח שייצג בהליך של תביעה קטנה. בית
30 המשפט דחה את העתירה כאשר הוא קובע בין היתר: "...עסקינן במידע מיוחד, אשר
31 הסמכות להמציאו לעותר נגזרת מהוראות ההנחיה. המידע חושף בפועל קהל שהגיע לבית
32 המשפט מטעמים שונים ותועד באמצעות מצלמות אבטחה, שהוצבו במקום לתכליות
33 מוגדרות ואשר הסמכות לעשות בו שימוש הוגבל לגופים שהציבו את המצלמות במקום.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 לא בכדי אפוא, מצא המחוקק לנכון להחיל על המידע הנחיות מיוחדות. זו לשון ההנחיה:
2 "ההנחיה משקפת את הפרשנות המשפטית שתשמש את רשם מאגרי המידע בעת ולצורך
3 הפעלת מגוון הסמכויות המסורות לו בחוק לרבות הפיקוח על מילוי הוראות החוק
4 והתקנות שמכוחו...".
5 ההנחיה מתייחסת לתכליות לשמן מוצבות מצלמות האבטחה: "מצלמות מעקב משמשות
6 למגוון רחב של מטרות כגון הגנה על רכוש, מניעת עבירות וגילויין, הכוונת תנועה, שמירה
7 על סדר ציבורי ואף פיקוח על עובדים". תכליתן לשרת את אינטרס ציבורי רחב, להבדיל
8 מסיפוק צרכיו של אזרח המעורב במחלוקת עם מעסיקיו ומבקש 'לגייס' את הצילומים
9 להוכחת טיעונו.
10 מהטעם הזה, רק הגופים המופקדים על הצבת המצלמות מוסמכים לעיין בתוכן. אמנם,
11 ההנחיה מאפשרת עיון למצולמים ואף לקבל לידיהם צילומים, אולם זאת בהתקיים
12 תנאים מיוחדים. מלכתחילה התכלית לשמה הוצבו המצלמות שונה מזו שהעותר מבקש
13 לעשות בה שימוש...".
14 83. באשר לשאלה האם המצלמות מהוות מאגר מידע, הרי שהצדדים חלוקים בעניין זה, כאשר
15 התובעת טוענת שהן מהוות מאגר מידע, שכן לצד הקלט ממצלמות המעקב, מתקבל גם
16 מידע מהלקוחות בעת ביצוע ההזמנה. הנתבעת טוענת כי הן אינן מהוות מאגר מידע שכן
17 אין במצלמות מערכת זיהוי פנים אוטומטית והן אינן שומרות שומרת מידע הנוגע לפרטים
18 של אובייקטים מצולמים כגון בני אדם (וראה בעניין זה נספח לתצהירו של ברק, כאשר
19 יצוין כי ב"כ התובעת ויתר על חקירת עורך אותו מסמך).
20 אני סבורה כי יש להותיר שאלה זו בצריך עיון. וראו בעניין זה פסקי הדין הבאים:
21 ת"א 42500-09-20 משה לוי נ' המועצה המקומית מזכרת בתיה (פורסם במאגרים
22 משפטיים), שם נדונה בקשה לקבל סרטונים מהעירייה, כאשר המבקש החליק על אופניים
23 בשל רטיבות בכביש ורצה לברר את מקור הרטיבות לשם תביעה משפטית. בית המשפט
24 קבע שם: "...התשובה לשאלה האם סרטונים של מצלמות אבטחה הפזורים בשטחי
25 רשות מקומית נכנסים לגדר מאגר מידע - אינה חד משמעית. סרטונים ממצלמות מעקב
26 במרחבים ציבוריים, הנשמרים במאגר ממוחשב, אכן עשויים להיכנס בגדר הגדרת המונח
27 "מאגר מידע" המחויב ברישום לפי חוק הגנת הפרטיות. יחד עם זאת, ברור כי לא כל
28 מצלמת מעקב אשר מוצבת במרחב ציבורי נחשבת אוטומטית כ"מאגר מידע" כהגדרתו
29 בחוק הגנת הפרטיות...".
30 וראו מה שנקבע בעניין נגלר שאוזכר לעיל: "...השאלה האם סרטונים של מצלמות
31 אבטחה בהיכלות המשפט נכנסים לגדר מאגר מידע - אינה נקיה מספק בעיני. סרטונים
32 ממצלמות מעקב במרחבים ציבוריים הנשמרים במאגר ממוחשב עשוי אכן שייכנסו לגדר
33 "מאגר מידע", וחלק מהם אף עשוי להיחשב בנתונים מסוימים כמאגר מידע החייב

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 ברישום לפי חוק הגנת הפרטיות . איני משוכנע כי כל מצלמת מעקב המוצבת במרחב
2 ציבורי וצילומיה נאגרים אף באופן שמאפשר פילוח זה או אחר (כלומר סוגי הצילומים
3 אליהם מתייחסת הנחיה 4/2012) - נכנסת אוטומטית לגדר "מאגר מידע" כהגדרתו בחוק
4 הגנת הפרטיות...
5 ובהמשך : אם כן: סרטונים של חלק ממצלמות האבטחה המוצבים במרחבים ציבוריים
6 עשוי שיענו על הגדרת "מאגר מידע". לטעמי, שאלה היא אם הדבר נכון לכל סוג של
7 מרחב ציבורי, וכלום הסרטונים שמצולמים ספציפית במצלמות האבטחה של בתי
8 המשפט, נכנסים לגדר "מאגר מידע". אם המענה בשלילה ממילא אין הנחיות 4/2012
9 יכולות להתייחס אליהן. מעבר למה שפורט עד כה, אשים הדברים בצריך עיון, מבלי
10 שאקבע מסמרות, שכן אין צורך להכריע בדבר לאור מסקנתי שזין הבקשה לדחיה
11 ממילא.
- 12 84. מכאן כי ארומה פגעה בפרטיותה של התובעת. לא מצאתי כי מתקיימות ההגנות הקבועות
13 בחוק. לא הוכח כי הפגיעה – מסירת צילומי האבטחה נעשתה בנסיבות שבהן הייתה מוטלת
14 על ארומה חובה חוקית מוסרית או חברתית לבצעה. בהעדר צו שיפוטי לא חלה על ארומה
15 כל חובה לאפשר לנתבעת לעיין במצלמות ובוודאי חלה עליה כל חובה לאפשר לה להעתיק
16 אותן. אוסיף כי תמונתה של התובעת לא מופיעה בדרך מקרה ובתור עניין שאיננו מעיקרי
17 התמונה. התובעת כן הייתה מושא הצילום. מצלמות האבטחה מיועדות ומכוונות לצילום
18 הבאים לארומה. מסירת הצילום לנתבעת ודאי שלא בוצעה באקראי.
- 19 85. אני דוחה את טענת ארומה לפיה הנזק נגרם כתוצאה ממעשיה הבלעדיים של הנתבעת. לכך
20 אוסיף כי גם אם נציג ארומה לא ידע שהנתבעת תשתמש בתמונות/סרטון באופן בו
21 השתמשה עדיין אסור היה לארומה לאפשר לנתבעת לעיין בתמונות/סרטון, וודאי וודאי
22 שאסור היה לארומה לאפשר לנתבעת לצלם/להסריט תוך כדי צפייה בסרטון האבטחה.
23 ברגע שהסרטון/התמונות היו בידי הנתבעת איבדה ארומה שליטה עליהם.
- 24 86. אני דוחה גם את טענת ארומה לפיה התובעת בעצמה ברשלנותה גרמה לנזקה.
- 25 87. אני סבורה שיש קושי לטעון כי ארומה חבה לפצות את התובעת מכוח אחריות שלוחית,
26 ובכל מקרה ניתן להשאיר זאת בצריך עיון, שכן נקבע כאמור שארומה פגעה בפרטיותה של
27 התובעת כאמור.
28
- 29 **דיון בשאלת הפיצוי לפי חוק איסור לשון הרע:**
- 30 88. התובעת עתרה לפיצוי ללא הוכחת נזק.
- 31 89. כפי שנקבע לעיל הפרסום היווה לשון הרע. בפרסום בוצע לתובעת בעצם "משפט שדה".
32 הפרסום כלל תיעוד מזמן אמת, מ"רגע ביצוע הגניבה", וכזה היה פרסום שמעורר ומייצר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 עניין וסנססציה. בפרסום בוצע לתובעת "שיימיניג ציבורי" (ראה בעניין זה סעיף 13 לכתב
2 התביעה שהוגש נגד הנתבעת).
- 3 הנתבעת בחרה לפרסם פוסטים, עסיסיים, בהם היא לפרקים "מתעמתת" עם אותה גנבת
4 לכאורה - "אז את שלא זכרת שהיום בכל פינה יש מצלמות רגע לפני שאני פונה
5 למטרה עם התמונות הסרטוניים וכל התגובות שקבלתי בפרטי עם שמך...", ולפרקים
6 לועגת לה - "עדכנו אותי אולי היא זקוקה לעוד כמה שקיות אביא לה...".
- 7 בפרסום לא הובע כל ספק בשאלה האם התובעת היא גנבת אם לא, והיא הוצגה באופן חד
8 משמעי כגנבת.
- 9 90. עיון בתגובות מעלה כי גם חלק מהמגיבים ראו בפרסום ככה שמבייש את התובעת
10 וכשיימיניג - ראו תגובות - "שנאת חינם... במקום לבדוק ישר לעלות סרטונים ולבייש
11 לשוא אישה שבסה"כ ניסתה לעזור (Nofar Mor Yosef).
- 12 וראו גם: "שיימיניג מיותר ומגעיל" (Lin Kadosh) (ראו נספח ג' לתביעה נגד ארומה).
- 13 91. הפרסום בוצע הן בפרופיל הפייסבוק של הנתבעת שמנה כאמור לעיל ביום הפרסום כ -
14 5,000 חברים ו - 17,000 עוקבים. הפרסום בוצע גם בקבוצת הפייסבוק "מאמאשבע"
15 שמנתה ביום הפרסום 32,511 חברים.
- 16 מכאן נובע כי הפרסום של דברי לשון הרע היה פרסום נרחב ביותר. וראו עדות הנתבעת:
17 "למה החלטת לפרסם במאמאשטח? ת. בגלל התפוצה..." (פרו' עמ' 84 שורות 35 - 36).
- 18 92. אין חולק כי הפרסום הראשון בוצע בשעה 19:46. אין גם חולק כי הנתבעת הורידה את
19 הפרסומים עוד באותו לילה כפי שפורט לעיל. גם אם נקבל את גרסת הנתבעת ויקבע כי
20 הפרסומים הוסרו בשעה 23:00, מדובר בפרק זמן לא מבוטל בו היו הפרסומים באתר.
21 מספר שעות זה פרק זמן משמעותי כאשר מדובר ברשתות חברתיות.
- 22 93. הוכח כי הפרסום גרם לתובעת עוגמת נפש מרובה. וראו עדותה בתצהיר: "עם הגילוי של
23 הפרסומים נקלעתי למצוקה נפשית כמוה לא חוויתי אף פעם בחיי. לא ידעתי את נפשי
24 מרוב תסכול ועצב. עד היום, כאשר אני נזכרת באותו ערב, אני חווה את אותה תחושה של
25 חוסר אונים מוחלט.... חשתי כאילו מבצעים בי לינץ' כאילו מכים אותי. רציתי שהאדמה
26 תבלע אותי כאן ועכשיו. מאדם פרטי ואלמוני הפכתי לגנבת מחנות...." (סעיף 21
27 לתצהירה וראו גם סעיף 28 לתצהירה).
- 28 וראו גם עדותה בבית המשפט: "הייתי בהלם, אני שלשלתי, בכיתי, רעדתי, הייתי
29 בקריסה טוטאלית בכל הגוף לא האמנתי למה שאי רואה בכלל" (פרו' עמ' 61 שור' 1 - 2).
- 30 עדותה זו נתמכה בעדות בעלה אשר העיד כי התובעת: "...קודם כל לימור התעלפה.... היא
31 קרסה ורעדה." (פרו' עמ' 41 שור' 33 - 34). ראו גם עדותה של עו"ד סרויה לפיהן התובעת
32 חשה רע מאוד לאחר האירוע, לא יצאה מהבית וחששה מאוד מתגובות הציבור (סעיף 15

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסי
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 לתצהירה). ראו מה כתבה עו"ד סרויה בפרטי למגיבים בזמן אמת אודות מצבה של
2 אחותה: "...זה פצע קשה ביותר, אחותי חולה במיטה כל היום...זה רע, זה אכזרי, האחורי
3 (צ"ל – "אחותי" – הח"מ), ממוטטת כל המשפחה מקיפה אותה..."
4 (ההתכתבות צורפה לתצהיר הנתבעת).
- 5 94. הנתבעת הרוויחה את אהדת הקהל מאותו פרסום. מכריה והעוקבים שלה חיזקו אותה
6 והחמיאו לה. וראו כמה דוגמאות: "נטע את מקסימה!!! נותנת לאותה אחת הזדמנות
7 שניה...להתחרט ולתקן! הבחירה בידיים שלה!!! (תגובה של נטלי וטהר סקוק). וראו גם:
8 "נטע את מיוחדת ומקסימה. אני בטוחה שהסוף יהיה טוב. אשריך..." (אסנת
9 נומרולוגית). "אלופה את נטע" (Edna Limmer); "מלכה אמיתית" (קרן כהן); "נטע
10 יקרה. עקבתי אחרייך בסיפור. משפט אחד יש לי לומר לך. אצילת נפש שכמותך!!!"
11 (ציפורה חלפון). וכיוצ"ב (התגובות צורפו כנספח 2 לכתב התביעה שהוגש נגד הנתבעת).
12 ראו בעניין זה עדותה של עו"ד סרויה: "...היה פסטיבל של לייקים וטענות שלא הפסיקו
13 לשבח אותה שהיא מאפשרת לגנבת להחזיר את הגניבה ואני מניחה, כי אני לא
14 פסיכולוגית, היא פשוט נהנתה לשמוע שכולם משבחים אותה על הפעולה שעשתה..."
15 (פרו' עמ' 23 שורות 30 - 32).
- 16 95. נכון שלזכותה של הנתבעת עומדת העבודה שהסירה את הפרסומים עוד באותו לילה, אולם
17 מהראיות עולה כי היה מקום להסיר את הפרסומים באותו ערב מוקדם יותר. היה מצופה
18 מהנתבעת להסיר את הפרסומים כבר כאשר רחלי מהמודיעין פנתה אליה, ובטח כבר כאשר
19 בעלה של התובעת פנה אליה.
- 20 96. לכך אוסיף כי הנתבעת מעולם לא התנצלה על מעשיה.
21 לא זו אף זו, כאמור לעיל, הנתבעת המשיכה לאורך כל ההליך לטעון שהתובעת גנבה את
22 השקיות או התכוונה לנכס אותם לעצמה, והיא טוענת זו גם בסיכומים. בכך העמיקה את
23 הפגיעה בתובעת שנאלצה ועדיין נאלצת להתגונן מפני האשמה זו.
24 התובעת נחקרה באולם כאילו היא "אחרונת הגנבות". הסרטון של האירוע הורץ שוב ושוב
25 והיא נאלצה להסביר מה עשתה בכל דקה ודקה באותו אירוע.
- 26 97. גם לאחר שבני משפחתה של התובעת ציינו לנתבעת והודיעו לה כי מדובר בטעות וגם כאשר
27 כל טענותיה של התובעת התבררו אחת לאחת כנכונות, המשיכה הנתבעת להתבצר בדעה
28 בה היא מחזיקה בה עד היום, שהתובעת גנבה את השקיות, והזדהתה רק בעקבות הפוסט
29 המתחכם ושכלל לא ביקרה במודיעין בשעות שהיא טוענת שביקרה. וראו למשל סעיף 6
30 לתצהיר בעלה של התובעת: "...הסברתי לה שזה לא כך, אך היא המשיכה להתעקש
31 ולהתבצר בעמדתה, סירבה להסיר את הפרסום ואף הוסיפה כי על רעייתי להתבייש
32 בעצמה...". וראו תגובה שכתבה באותו עקב עו"ד סרויה: "...שאלוהים יסלח לנטע הזו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-05-14214 מסד נ' רוסו
ת"א 17-05-56356 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

- 1 **שגם שהעובדות ברורות היא מסרבת להסיר את ההכפשות...** (ראה נספח א' לתצהירה).
- 2 וראו בעניין זה מה שנכתב בסעיף 54 בסיכומי התובעת, שהאמור בהם משקף אכן את
- 3 התנהלות הנתבעת בתיק זה: **"היאחזותן של הנתבעות בקו הגנה זו בכתבי הטענות ובהליך**
- 4 **עצמו נזקפת לחובתן בהיותה היאחזות בהגנת סרק פוגענית שהעמיקה את הדיבה..."**.
- 5 98. הנתבעת במסגרת חקירתה הנגדית הביעה את כעסה על התובעת ורצונה לפגוע בה, וראו
- 6 למשל תשובתה לשאלה מדוע לא הסירה את הפרסומים אחרי ההודעה של רחלי ביטון:
- 7 **..אולי שאני פוגעת בה איך שהיא התנהלה..."** (פרו' עמ' 86 שורה 35). וראו גם דבריה:
- 8 **"בוא ננסח את זה ככה. זה לא עניין אותי אם זה יפגע בה"** (פרו' עמ' 84 שורה 49).
- 9 99. במקרה דנן בוצעו כאמור מספר פרסומים. לאחרונה ניתן פסק דין של בית המשפט העליון
- 10 הנכבד לפיו ניתן לפסוק יותר מפיצוי אחד ללא הוכחת נזק בגין מספר פרסומים, העוסקים
- 11 באותה מסכת לשון הרע. אחד המבחנים שנקבעו שם הוא מבחן "זהות הנמנעים". בעניינו
- 12 הפרסומים בוצעו הן בפייסבוק של הנתבעת והן בקבוצת מאמאשבע ראו רע"א 2855/20
- 13 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים משפטיים).
- 14 100. בשל כל האמור לעיל - יחוס לתובעת עבירה פלילית, העובדה כי מדובר במספר פרסומים,
- 15 כאשר פורסמו בשני מקומות שונים (הפייסבוק של הנתבעת וקבוצת מאמאשבע), היקף
- 16 התפוצה של הפרסומים, ההשפלה והפגיעה שסבלה התובעת, העמקת ההשפלה והפגיעה
- 17 תוך כדי ניהול ההליך, הסירוב להסיר את הפרסומים מיד, על אף פניות מהמודיעין ומבני
- 18 המשפחה, הסירוב להתנצל, אני קובעת כי הנתבעת תפצה את התובעת בסך של 46,000 ₪.
- 19
- 20 **דיון בשאלת הפיצוי שעל ארומה לפצות את התובעת**
- 21 101. התובעת עתרה לפיצוי ללא הוכחת נזק. התובעת נצפתה בסרטון שותה קפה, מסמסת,
- 22 מערבבת את הקפה, מתגרדת, קמה לשירותים ושבה משם, אילו עניינים פרטיים.
- 23 102. הדברים שצוטטו לעיל מסעיף 54 לסיכומי התובעת, רלוונטיים גם כלפי ארומה:
- 24 **"היאחזותן של הנתבעות בקו הגנה זו בכתבי הטענות ובהליך עצמו נזקפת לחובתן בהיותה**
- 25 **היאחזות בהגנת סרק פוגענית שהעמיקה את הדיבה..."**.
- 26 103. על אף שארומה ציינה פעמים מסר, שאין לה צד בסיפור, הרי שמתחילת ההליך ועד סופו
- 27 פעלה לנסות להוכיח שהתובעת אכן גנבת ו/או שרצתה אכן לנכס את השקיות לעצמה.
- 28 ראה למשל דברי ב"כ ארומה בקדם המשפט הראשון: **"...כשמסתכלים על הסרטים,**
- 29 **לשיטתנו, למרות שזה לא מעניין אותנו, נראה כאילו הדבר נלקח משם בכוונה..."** (עמ' 2
- 30 שורות 11 – 12) (הדגשה שלי – הח"מ), וראו גם בהמשך: **"...אני לא מעניין אותי אם**
- 31 **גנבה...."** (פרו' עמ' 3 שורה 29).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

1 טענותיה של ארומה מתחילת ההליך ועד סופו, וכן חקירתה את העדים, היו כאלו שבאו
2 להוכיח שהתובעת כן התכוונה לגנוב את השקיות.
3 ראו מה טענה ארומה בפתח כתב ההגנה: "מדובר בתובענה הזויה, נוטפת בצע כסף, אשר
4 הוגשה על ידי תובעת אשר נתפסה בכף שהיא גונבת שקיות".
5 בעניין זה ראו מה נכתב בסיכומי התובעת: "לא ברור הלהט של הנתבעת 2 להוכיח
6 שהתובעת גנבת למרות שאין זה מעניינה ולה הפתרונים" (ראה סעיף 154 לסיכומי
7 התובעת). וראו גם האמור בסעיף 152 לסיכומי התובעת: "...הנתבעת 2 ניהלה קרב מאסף
8 לקרקע את גרסתה של התובעת, לפיו ביקשה להשיב את האבידה. נדרש תקריב על
9 סימוניה של רינת יעקבי ביומן הקניון, חקירה צולבת על טעות תמה של עו"ד אורנה סרויה
10 בהעתקת תצהירה של יעקובי, חקירה ארוכה של התובעת (גם על ידי הנתבעת 1) על הזמן
11 הרב שעבר מאז יצאה מארומה ועד שהגיעה למודיעין – ללא צורך בדיעבד, ורק בגלל
12 רשלנותה של הנתבעת 2 הצגת הקבלה ובה ההסבר לפער הזמנים".
13 104. מאחר והנתבעת היא שביצעה את הפרסומים, מצאתי לנכון לחייב את ארומה לשלם
14 לתובעת פיצוי נמוך יותר מזה שחייבתי את הנתבעת ואני קובעת שארומה תשלם לתובעת
15 סך של 20,000 ₪.

16

17

לסיכום

18 105. הנתבעת תפצה את התובעת בסך של 46,000 ₪. ארומה תפצה את התובעת בסך 20,000 ₪.
19 106. הנתבעים יחזירו לתובעת את אגרת בית המשפט. ההחזר יתחלק בהתאם ליחס הפיצויים
20 שנקבעו לעיל.
21 107. הנתבעת וארומה ישלמו לתובעת, כל אחת בנפרד, סך של 15,000 ₪ בגין הוצאות משפט.
22 בתיק נוהל קדם משפט אחד, נוהלו 3 דיוני הוכחות ממושכים והוגשו סיכומים.
23 108. הסכומים הנ"ל ישולמו תוך 30 יום מהיום.
24 109. הודע לצדדים זכות ערעור כדין.
25 110. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

26

27

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"ג, 21 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

28

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14214-05-17 מסד נ' רוסו
ת"א 56356-05-17 מסד נ' ארומה

תיק חיצוני:

רחלי טיקטין עדולם, שופטת

1
2

